

І сукому наукається,
І свого не цурається...
Т. ШЕВЧЕНКО

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: HENderson 4-0237
УНіоn: HENderson 5-6740
Тел.: з Нью-Йорку:
BArclay 7-4125
УНіоn: BArclay 7-5337

РІК LXIX. Ч. 60. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 30-го ВЕРЕЗНЯ 1962. 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 30, 1962. No. 60. VOL. LXIX.

НОВИЙ ДОГОВІР В СТАЛЕВІЙ ІНДУСТРІЇ ПЕРЕДБАЧАЄ ПОЛІПШЕННЯ УМОВИ ПРАЦІ

ЗАГАЛЬНА ПІДВИШКА ПЛАТЕНЬ ПЕРЕДБАЧЕНА АЛЕ ПОСЛЯ ОДНОРІЧНОГО ІСНУВАННЯ ДОГОВОРУ

Вашингтон. — З Пінтсбурга повідомляють 28-го березня, що там вдалося прийти до порозуміння між представниками 12-ох сталеварів і спілки Об'єднаних Сталеварів Америки, яка об'єднує 450 000 робітників, в справі продовження контракту про працю на два роки. Це тимчасове порозуміння, яке дає сталеварам в першому році існування майже 10-центний відсоток приросту до порозуміння, яке було підписано в грудні 1960 року. Підписання цього порозуміння в сталевій промисловості наставило на три місяці перед закінченням контракту (30-го червня ц. р.), і це вважається за добрий знак для економіки ЗСА і за великий успіх президента Кеннеді і секретаря праці Артура Голдберга, які ввесь час дбали про те, щоб не дійшло до страйку, у цій ключовій промисловості країни, і щоб сталеварів, в очікуванні можливого страйку, не поробили великих запасів сталі, що пізніше, після закінчення договору, мало б великий вплив на продукцію сталі, бо сталеварні мусили б зменшувати продукцію і звільняти робітників із праці. Переговори почалися були 14-го лютого, але 2-го березня їх перервали, бо не було жадних успіхів. 7-го березня Президент вислав депеші до представників обох сторін, і розмови почалися 14-го березня, а 28-го березня дійшло до основного порозуміння. Сталеварі дістали довші платні заставки, поліпшену пенсію і забезпечення праці, що має велике значення в сталевій промисловості, де є поважне число безробітних. Умови порозуміння мають бути зат-

ПЕРЕГОВІРИ В СПРАВІ СТАЛЕВОГО КОНТРАКТУ

Р. Конрад Купер (ліва), головний представник сталевих індустриї в переговорах в справі підписання нового договору із спілкою сталеварів дивиться, як президент цієї спілки Дейвід Дж. МакДоналд читає текст комунікату для преси про висхідні переведення переговорів.

Сенатор Гомфрі про атомову війну внаслідок випадку

Лас Вегас, Невада. — Сенатор - демократ Роберт Г. Гомфрі, промовляючи на річних зборах Американського Фармацевтичного Товариства, заявив, що ті країни, які мають зброю, повинні відбити окрему конференцію, на якій вирішили б, яким способом треба охоронити людство перед випадковою атомовою війною. На думку сенатора Гомфрі конференція повинна відбутися в рамках Організації

Корпусу Миру — це провідна зброя в холодній війні — конгресмен Медден

Вашингтон. — Палата Комісії Правил ухвалила видати в новому бюджеті \$63 мільйонів на Корпусу Миру. Під час дискусії майже всі промовці з похвалою висловлювалися про працю цього корпусу. Конгресмен - демократ Рей Дж. Медден заявив, що Корпусу Миру, — це провідна зброя цієї країни в міжнародній холодній війні проти комунізму. Він казав, що ви-

Інститут д-ра Геллупа передбачає перемогу демократів у виборах

Вашингтон. — Інститут публічної opinіo д-ра Геллупа перериває загальне опитування серед виборців і стверджує, що якщо тепер відбувалися вибори, то 61 відсоток виборців голосував би за демократів, і тільки 39 відсотків за республіканців. Експерт від виборчої статистики, директор бюро перепису населення Річард М. Скеммон, повідомлював Віллі Діма на основі своїх власних

Зневажлива карикатура в „Геральд Трибюн“ викликала гостру реакцію

Нью-Йорк. — З поінформованих джерел подають, що надрукована недавно в місцевому щоденнику „Геральд Трибюн“ зневажлива для українців політична карикатура викликала одну з найгостріших реакцій читачів цієї газети, зокрема українців. „Геральд Трибюн“ в числі з 22-го березня передрукував з американського „Аль-Гемесен“ сторінку політичної карикатури „Під сонцем нічого нового“, на якій під прапором політичного терору машерує у секретна французька ар-

Похорон бл. п. проф. Віктора Доманицького відбудеться в суботу 31 березня

Нью-Йорк. — Тіло померлого дня 24-го березня ц. р., науковця, агронома і соціолога, проф. Віктора Доманицького буде привезене в п'ятницю 30 березня ц. р. до Нью-Йорку літаком з Мінеаполісу, Минн. і лежати в похоронному заведенні Петра Яреми при 7-ш

Розпочалися наради між ЗСА й ССР про дослідження сферичного обшпору

Об'єднані Нації. — В помешканні американської делегації до Об'єднаних Націй відбулися в минулий вівторок перша ділова нарада представників ЗСА й ССР про спільне досліджування космічних просторів для мирних цілей. З американського боку був д-р Гю Драйден, з совєтського — проф. Анатолій Благоврахов. Ця перша розмова ачених тривала годину й 20 хвилин, але вони відмовились будь-що вилити про зміст і висіді наради. Наступна має відбутися в приміщенні совєтської місії до ОН. Ці

Сформовано тимчасовий уряд Альжиру

Париж. — Проголошено проголошення цілого тимчасового уряду Альжиру, який має керувати всіма адміністративними справами до часу переведення в Альжирі всенародного плебісциту і виборів та покликаних на основі їх вислідів нової легальної адміністрації. Цей тимчасовий уряд, за офіційною скромною назвою „екзекутив“, складається з 12 членів, між ними 9 арабів і 3 французів. Ці президентом є 60-річний колишній президент автономного альжирського союзу Абдеррахман Фарес. Найвищу владу в Альжирі має високий комісар Франції Крістіан Фу-

Ізраїльський прокуратор настанове на покарання смертю Адольфа Айхмана

Єрусалим. — Ізраїльський генеральний прокуратор Гідеон Гавзнер рішуче спротивився висновок д-ра Роберта Серваціо, оборонця нацистського злочинця Адольфа Айхмана, щоб цього останнього перевести до Західної Німеччини, яка — твердить Серваціо — має єдину легальну юрисдикцію над Айхманом. Адольфа Айхмана засуджено 15 грудня минулого року на смерть на шибениці в минулого тижня оборонець Айхмана аргументував переконливо Судом відкинув від того засуду. Гідеон Гавзнер заявив, що ні одна країна у світі не має таких прав судити Айхмана, як саме Ізраїль. Сам Айхман — казав він — втік з Німеччини і

Пані Кеннеді була на обіді в королеви Єлисавети

Перша леді ЗСА, дружина президента Кеннеді, запрошена королевою Єлисаветою II на обід в Букингемській палаті виходить, готова до від'їзду, з дому своєї сестри княгині Радзівіл у Лондоні.

Лондон. — Жаклін Кеннеді, дружина Президента, була в минулу середу на обіді в королеви Єлисавети II. На тому обіді було загалом тільки 12 гостей, між ними прем'єр-єр Герола Мекміллен з дружиною та американський посол Дейвід Брус з дружиною. Пані Кеннеді викликала своєю появою в короткій дорожній відомості своєї сестри, княгині Радзівіл, до Букингемської палати — сенсацію се-

АРМІЯ ПЕРЕВЕЛА ЗБРОЙНИЙ ПЕРЕВОРОТ В АРГЕНТИНІ — ФРОНДІЗІ СКИНЕНИЙ

Буенос Айрес. — Збройний переворот в Аргентині перевели вночі з середи на четвер 29 березня ц. р. безкровний збройний переворот. Після того, як військові обсадили всі державні будинки і радіо, ген. Рауль Погрі, командант аргентинської армії, проголосив повстання, що „президент держави скинений, — ця подія достатньо невідомий“. Тимчасовим новим головою аргентинської держави став президент сенату Хосе Марія Гідо, конституційний наступник президента, тому, що в Аргентині нема виборного заступника президента. Президент Артуро Фрондзі до останньої хвилини відмовлявся добровільно зректися свого становища. Ще в середу ввечері Фрондзі від'їхав з державного палацу до приватної резиденції на перемісті Буенос Айресу, заявивши, що він „зберігає надію на своє рішення залишитися в урядуванні“. Хосе Марія Гідо з близьким приятелем Артуро Фрондзі і спершу відмовлявся зайняти його місце, але згодом дав переконати себе, що це лежить в найкращому інтересі Аргентини, бо не порушує конституційного порядку щодо наступництва влади. Рішення силою відсунути Артура Фрондзі з президентури прийнято на довгій нараді керівників військових та політичних апаратів. На тій нараді був повний спокій.

У Тонт передбачує зменшення збройної сили ОН в Конго

Об'єднані Нації. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант заявив, що коли до кінця травня ц. р. значно не поправиться фінансова ситуація Об'єднаних Націй, то він запропонує зредукванню міжнародного війська в Конго. Генеральна Асамблея рішила випустити бонди ОН на суму 200 мільйонів дол. До цього часу 20 різних членських країн ОН згодили-

Народне зібрання у Пейпінгу відбувається за закритими дверима

Гонг Конг. — Згідно з повідомленнями, одержаними з комуністичного Китаю, в Пейпінгу радить комуністичне Народне Зібрання, що є установою подібною до Верховного Совєту ССР і відіграє роль комуністичного парламенту. Згідно з комуністичною конституцією, сесія Народного Зібрання має відбуватися ще в 1961-му році, але з ближче невідомих причин її відкладено до 5-го вересня ц. р. а потім відсунуто знову вже до 27-го березня ц. р. Відбувається ця сесія не тільки за закритими дверима, але теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь в нарадах теж Мао Тсе-тунг, провідник комуністичної партії Китаю і Лю Шао-чі, комуністичний президент. Головною темою наради має бути теж в повній таємниці: акордонних кореспондентів не пускають на засідання Народного Зібрання не допускають і ніяких повідомлень про хід наради цього зібрання в комуністичній пресі не подають. В цій одинокій за останніх два роки сесії бере участь понад 1 000 депутатів. В першому дні наради цього Зібрання, у вівторок дня 27-го березня зголовоно звітною доповіддю вступав комуністичний прем'єр Чу Ен-лай. Беруть участь

СВОБОДА

UKRAINIAN NEWSPAPER PUBLISHED DAILY EXCEPT SUNDAYS, MONDAYS & HOLIDAYS (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Підплата: На рік — \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. — В Джерсі Сіті і закордоном: На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. — Для членів У. Н. Союзу, членів і жінок, — 65 центів місячно. — За кошту зміну адресу платиться 10 центів.

Адреса: "СВОБОДА" Р. О. Box 348, JERSEY CITY 3, N.J.

Плнова політика

Проголошена в "Сатерлей Інінг Пості" з датою 30-го березня н. р. стаття Стюарта Олсона "Велика стратегія Кеннеді", зважаючи на основні риси цього публіциста з Президентом його дорадників, викликає голосний відгук у американській та чужинській пресі. Як свідчать були, найбільшу увагу з цієї статті звернули на себе місця, які пахнули сенсациєю, — у даному випадку ствердження, що президент Кеннеді, "опорно відкинувши" обидві опозиційні тим часом політичні — військові доктрини: що жодна майбутня війна буде війною атомовою і що ЗСД ніколи перші не вживуть атомової зброї. Але позначив і суттєво значення статті Олсона не в такій чи іншій політичній — військовій доктрині, а в тому, що саме Олсон виявив про ставлення президента Кеннеді до Москви і як виглядає планування політики З'єдинених Держав супроти комуністичного Імперіалізму.

Олсон доводить, що не має слушності Джеймс Рестоу, який свого часу характеризував Джона Ф. Кеннеді, як тактика, що веде політику тільки з дня на день, достовірною її до актуальних подій та обставин. Доводиться, що на Президента глибоко й глибоко враження справила промова Хрущова з 6-го січня 1961-го року. Вже у цьому році змінив він знову пред'являти собі докладне зізнання з цієї промови. Як відомо, у той промові Хрущов з цинічною одвертістю представив план завоювання світу — екампі, забираючи "по кусочку" однієї країни за другою, послідовно відвоюючи акції — так звані "визвольні війни", своєю комуністичною партією. Другим способом для здобуття влади в світі Хрущов вважав переміщення Заходу промисловою і сільсько-господарською продукцією в комуністичні країни. Кеннеді взяв собі глибоко до серця ту хрущовську програму утворення військового світу і почав основне планування — як ті програми протиставляти, як уможливити її реалізацію.

У цьому плануванні допомогли Президенту такі події: Поперше, його розмова з Хрущовим у Відні. Президент заявив Олсону, що він наполегливо переконував Хрущова з тому, що ніякого порозуміння між Сходом і Заходом не може бути, поки Совети підтримуватимуть комуністичні заворушення, підтримуватимуть партизанські в різних частинах світу. Хрущов не поступився з цим пунктом, але на ціль і цілі переконував Кеннеді, що комуністична підтримка роботи в світі — не пуста річ, а реальна справа. Друга подія, яка вплинула на Кеннеді, це його розмова з Хрущовом в Кувейті, що в боротьбі проти комуністів в усіх тих трьох країнах неможливо вжити атомової зброї, та й ніхто ніколи такого не радив. Логічно вислизає з того два висновки: треба мати таку сильну відплату атомової — ракетної зброї, щоб Совети знали, що атомовою війною означає для них знищення, і що треба водночас мати таку сильну й рухливую, пристосовану до партизанського способу війни сухопутну армію, яка уможливила б більшість забираючи військового світу "по кусочку", однієї країни за другою.

Вислідом цього вже за короткий час адміністрації Дж. Ф. Кеннеді збільшено військовий бюджет на \$9 блн., збільшено бойову сухопутну армію з 11 до 16 дивізій і переведено протипартизанський вишкіл спеціальних військових з'єднань. Водночас Кеннеді наполягав на затвердженні господарських зв'язків з Спільним Господарським Ринком задля економічного зростання цілого Заходу.

Олсон підтверджує, що Вільям Дік більше і глибоко розуміє суть більшовизму та небезпеку з його боку для військового світу, а ніж це думають скептики. Порівнюючи ліберально-утилітарну та капіталістичну статті в статті Олсона, людина набирає довіри до політичної мудрості дійсних керівників Америки.

Софія Парфанович

ПОЇЗДНА ДО ЕВРОПИ

(6)

Та не лише в молодості жили й боролися ми на вулицях Парижу, але й пізніше час від часу знаходили себе між персонажами Віктора Гюґо, Дюма, Золя і всіх тих французьких письменників, що вели нас довгими дорогами життя. Париж ми знали з картин, театру, з кіно, знали його іноді краще, як власне місто, по якому ніхто нас не провадив так, як це робили письменники й мистці нинішньої молодості в Парижі. І хоча люди в Америці остерігаються, щоб туди не їхати, бо на вулицях, мовляв, стріляють і вбивають бомби — ви їдете.

Париж повний туристів, і життя в ньому біжить так, ніби ніколи й нічого не діялося страшного на його живих і рухливих вулицях та площах.

Ідете і дивуетесь. Все тут так знайоме, давно колись бачене. Може не на яві, а в снах, на предивних екранах уяви. Оце бо пишеш П'юшета Зюда і від тебе біжить до тебе і вихарування з каменю іздів, що на ошальних конях скачуть на підвісі землі й неба. Небо й земля тут на площі вдерлися в місто й розкрили простір Елісейських Піль, далеку перспективу, що випливає з-під Триумфальної Арки й пробілає аж до вежі Афіллі. Нашої вежі, про яку дитини ми мріяли, як про найвищу будову світу. Так, коли ви найближче виїхали б туди, ви бачили б скарби історії. Але нині, відкопи лікаря сказави,

Ще одна перебудова

Вудівидно комунізму в Советському Союзі, особливо з часу, коли до влади прийшов Нікіта Хрущов, можна визначити, як безупинну перебудову компартійного і державного апарату в різних напрямках господарського життя. З великим шумом і рекламою перебудовано свого часу цілу економіку Советського Союзу з експлуатацією системи т. зв. економічних районів, внаслідок чого створено ще один величезний бюрократичний апарат т. зв. радгоспів. Через кілька років, уже в 1962 році, радгоспів виникла потреба перебудови цієї системи, і існуючі економічні райони "укрупнено", а для них встановлено нові "керівництва".

Переїшла в стадію перебудови також зачаткована Хрущовим широка акція для поліпшення керівництва сільським господарством. Після п'ятиденних нарад безрезультатно пленум ЦК КПРС із двома доповідями Хрущова і прийняття цим пленумом 9-го березня н. р. постанови "Про сучасний етап комуністичного будівництва і завдання партії по поліпшенню керівництва сільським господарством", советська преса опублікувала 24-го березня ще одну постанову "Про перебудову управління сільським господарством", прийняту спільно Центральним Комітетом КПРС і Радіо Міністерія СРСР 22 березня н. р.

Ця друга проголошена тепер постановка дуже характерна для советської політичної перебудови. Вже на самому її вступі стверджується, що "існуюча структура управління сільським господарством не відповідає зростаючим вимогам... і потребує корінної перебудови". Далі, всупереч усьому тому, що советська пропаганда кричала про "прецизність" советської адміністрації, в постанові підкреслюється, що "в країні по суті немає органу, який би по-справжньому управляв сільським господарством, займався організацією виробництва і заготівель". Далі доводиться читачі постанови, що перебудова керівництва сільським господарством вже була попереджена "плановою роботою по перебудові сільсько-господарських органів", що "реорганізовано міністерство сільсько-господарства", заготівельний апарат і т. інше.

Але, як виявляється, ця реорганізація не задовільняє сфери сільського виробництва, питання "безпосереднього керівництва колгоспів і радгоспів". Тож для здійснення перебудови і в цьому напрямку встановлюється ряд комплексних заходів, зокрема творення нової широчинної системи "колгоспів - радгоспів або радгоспів - колгоспів управління", спеціальних "комітетів по сільському господарству" в областях, краях і автономних республіках, таких же комітетів по союзних республіках і такого ж комітету, уже центрального, в союзному масштабі. В зв'язку з творенням усіх цих управлінь і комітетів мають бути ліквідовані всі автономні республіки окремі міністерства сільського господарства і міністерства або управління радгоспів, а в союзних республіках і міністерства заготівель, головні управління і міністерства радгоспів і т. д. Коротко кажучи, буде перевернена дотрином уся існуюча досі система сільсько-господарського керівництва, з тим, що водночас поставне безліч нових установ, бюрократичних і т. інше.

З існуючої господарської кризи більшовиків з допомогою цих заходів ледве чи поведеться вилити. Перебудова апарату не направляє дотеперішньої безгосподарності, не примусить землі родити, не додасть людям охоти працювати, над збільшенням урожаю.

ли, що ходили по сходах швидко для серця, як задоволенням відомо від Триумфальної Арки. На її масивних стовпах читасте назви наполеонівських баталій, і перед вами знову розкривається книга молодості і в простір минулих літ вибігають дороги перемог Вога Вієни.

Коліс були такі богоподібні люди, коліс героїстично одні люди поривало мільйони. Але ті часи безповоротно минули. Пролунали крики Дуче і Фюрера, і прогинуло їх неславне минуле. Історія ніколи не скаже про них слова похвали, не поставити їхнього прикладу в науку прийдешнім поколінням. Кожне стремління до величчя й тріумфу осудять як аморальне й злочинне, вождів поштовхують стрілою на площах міст і бачать героїстича людини, добувають її руйнуватиме світи розпугані атом. Якщо люди переживуть епоху героїстича атому — йому побу-

КОГРЕС ЦІКАВИТЬСЯ КОСМОСОМ

22-го березня н. р. в Конгресі обговорювано справу, яку ще військовий розвідник висміяв 6 американських законодавців як злидні фантазії учених, відірваних від дійсності.

Палатна Комісія в справах науки і астронавтики, під проводом конгресмена - демократа з Каліфорнії Джорджа П. Міллера, відбула спільне засідання з 12-ма визначними науковцями, які творять П до-радне тіло в наукових і технологічних проблемах.

З-поміж науковців виступили перед цією комісією такі визначні фахівці в ділянці дослідження всесвіту, як директор дослідної астронавтичної станції в Джерсі-Бейку в Англії сер Бернард Ловелл і геохімік Каліфорнійського Технологічного Інституту — д-р Гаррісон С. Браун.

Темою дискусії була проблема, яка щораз більше цікавить людей: чи існує органічне життя на планетах інших сонячних систем?

Загальна відповідь науковців була така, що життя на тих далеких планетах можливе. Але одночасно науковці вважають, що навізати хоч би й радіоційний контакт із тими істотами — річ виключена. Науковці з гумором заявляли, що і на тих далеких планетах, мабуть, довго шумили б собі голови перед тим, як асигнувати величезні кошти на побудову могутніх радіонадавачів, які мали б вислати сигнали в наш сонячний світ або в інші сонячні системи, бо ж ті сигнали можуть досягнути цілі лише за кілька мільйонів років, якщо взагалі досягнуть.

Сер Бернард Ловелл твердив, що з астрономічного становища є можливість існування органічного життя на планетах, які кружляють довкола своїх сонць у мрикозоні так званого "Чумацького Шляху" (Молочної Дороги). Він заявив, що принаймні 4% з біль-

шого сір у всесвіті можуть мати такі планети, на яких може розвинути життя.

Ця справа, заявив англійський науковець, є по суті астрономічною, а біологічною проблемою. Позитивні докази цього стосуються, як і деяких метеритів, які прибули до нас з далеких космічних просторів, знайдено біохімічну субстанцію. Дальший доказ могли б ми мати тоді, якби знайшли біологічні сліди життя на планетах нашої сонячної системи — Марсі і Венері.

Сер Ловелл поставив під сумнів наукову цінність "полювання сигналів" з інших світів, як це робили працівники Каліфорнійської Астрономічної Обсерваторії в Грін-Венку, у Вест-Вірджинії. Шоб мати в цьому напрямі успіх, треба дуже дорогих радіотелескопів і дуже довгого часу спостереження. Жадна країна не може дозволити собі на такий люксус. Коли б вдалося прийти до порозуміння в справі загального розроблення, тоді можна було б для цієї цілі використати потужні військові радарні прилади.

Д-р Браун заявив, що проблема існування органічного життя поза нашою Землею — "одна з дуже важливих", і вона цікавить всіх людей. Він вважає, що життя — "дуже поширений товар у всесвіті". Але важко виявити його позначки на далеких планетах. І Конгрес не зможе призначити таких величезних фондів, які потрібні для дослідів в цій ділянці.

Віддавши від інших сонячних систем до нашої сонячної системи така величезна, що саямо від них досягав Землі за мільйони років. Можна тільки думкою залетіти туди, і тому, як гадають визначні науковці, людина ніколи не дістанеться до тих планет-сонць, які погрівають своїм світлом нашу планету.

Студенти в Португалії — проти режиму Салазара

Лісбона. — Коли студенти університету в Лісоні приготували до штурму "тарасного ярмарку", пов'язаного з мітингом, спортивними змаганнями, бенкетом і промавами, португальські влади заборонили це й на території університетських забудов, вважали аморальними поліції і в автоматично пожежні вози. Тоді 7.000 студентів загрожували страйком, демонстраціями походою. Університетський сенат зійшовся на надзвичайне засідання всіх професорів і всього асагалі педагогічного персоналу і всі одголосо стали по стороні студентів. Ректор університету, колишній віце-прем'єр д-р Марсе-

лю Сетаме поїхав негайно до прем'єра Салазара, і аж на різних інших інтерв'ю проти міністра освіти, реакційного політика д-ра Мануеля Лопеза де Альмейди та проти розпорядків поліції. В три дні згодом названий міністер відкликав заборону та погодився, щоб одні студентські сактування відбулися 7-го квітня н. р. Португальські інтелектуальні кола підтримують опозицію до теперішнього диктаторського режиму Салазара настроєних студентів. Ректора університету в Лісоні д-ра Марсело Сетаме вважають за найважливішого кандидата на наступника Салазара на становищі прем'єра Португалії.

Індекс цін збільшився на 0.3 відсотка і становить 104.8

Вашингтон. — Департамент праці повідомив, що індекс цін на товари щоденного вжитку в місяці лютому цього року виносив 104.8 відсотка в порівнянні з пересіченими цінами в 1957-1959 роках, а в порівнянні з такими цінами з 1947-1959 років він виносив би 128.6 відсотка. В порівнянні з місячним снімем ц. р. лютого цей індекс був на 0.3 відсотка вищий. Впродовж попередніх 4-ох місяців індекс цін

був без змін. З урядових кол заявляють, що оце збільшення індексу цін настало внаслідок того, що подорожували харчі, бо на Флориді і в південних степах була гостра зима та несприятлива погода. Сподівається, що в найближчому місяці не буде збільшення індексу цін, і що не почнеться новий рух до девальвації долара. Подорожували самі собі на 3 відсотка, те саме сталося з свіжою городинкою.

очас сльози: по роках мріяв про приманувати до Нотр-Дам, горіхується скорботними долями стін святині, в якій мільйони людських душ складали свої турботи й тривоги.

Вурі води котять Сена, ця гола о на артерія Парижу, що сумирно лягла під в'язаннями мостів. Авта й авта на її берегах і зелені парків, і лавочки з рідкісними, старими книжками. О, нежже це й до сї книг не зібрано до бібліотек і музеїв, і вони сьють думки й твори людського духа під сонцем Парижу? Чи не ти, колись, дедалі, а може й сотні літ тому, отак стояли над берегом Сени, лідуючи книжки, приспані пилем віків? А може то були не ми, а герої книг, що жили в нашій уяві?

Монтмарт і Латинська ділянка — світ студентів з цілого глобу. Віддав-дава аж по нині. Вони роються поміж книжками, вивчають старих будинків без вікон і дверей, за-

ПОЧАТОК МИРУ ЧИ НОВОЇ ВІЙНИ?

Париж. — Перемір'я підписав і офіційно проголошено дама сторонами. Ген. де Голь говорив з Парижу, Бен Хедда — з Тунісу. Нема сумніву, що обидві оброби сили й обидва адміністративні чинники дотримуються цього проголошення, і збор замовник по осязі, гірських верхах, по лісах і гаїках, між скелями і по ярах. Величезна радість охопила мусульманське населення Альжир, бо сьичились криваві змагання, які тривали сьм років, чотири місяці і 18 днів.

Війні піділляють сьютують заслужений тріумф перемоги. Вони бо своїм трудом, сьвою кров'ю і стражданнями відіпріли шлях до самостійності свого народу, — самостійності, у яку ще в'їзав тому мало хто віряв, вважаючи, що нічого не може вийти з боротьби, яка є чистим "патріотом", яку веде не народ, а різномішане населення, позбавлене зовнішньої калії і основних елементів ядї. Ще так недавно говорив ген. де Голь, що альжирці ніколи не були м'яшю.

Тепер усе змінилось. Французька преса, називаючи тимчасовий підпільний уряд, який вживався латок, ген. де Голь говорить про історичне призначення двох народів, які мають мовно спільність. І це правда. За 136 років окупації "як тільки різні фітти зв'язку, починаючи від культурних, духовних і кінчаючи родинних, не кажучи вже про господарські. І треба лише подивитися революційні кадри альжирського підпілья, що вони, не зважаючи на свої реєсенти, не зважаючи на різні різні кїл, вивозили у боротьбі почуття меншовартості, визволили з-під впливу москоського китайських чі с'гипетських доратинків і прийняли концепцію спільності двох незалежних держав.

Хто краще від нас, українців, може зрозуміти величчю, яке відкривав шлях до самостійності? Але одночасно, хто краще від нас може зрозуміти небезпеку, що висить над Альжиром у виді ОАС. Тамамої Військової Організації французьких екстремістів-терористів? Сьгодні й до мене прийшла летючка ОАС, яка з м'я л'овусь, "справжній став" в Альжирі.

Що ж там говориться?

Там говориться ні більше, ні менше, як те, що в Альжирі панує повний спокій, дві сільми мирно живуть одна поруч одної і тільки уряд, щоб довести правильність державної "політики зречення", намагається внести розбрат, ставлячи дотраїні загорюк між кварталами, заселеними різними етнічними групами. Все населення Альжиру бажав залучитися французам, лише підпільники цього не бажали. Але серед загалу населення бажання бути французами й залишити землю своїх батьків французьку армію з Альжиром, не дасть змоги зменшити видаєткі, а тим і не дасть змоги примістити у Франції втікачів з Альжиру, яких так буде до п'яти мільйонів. Далі, ОАС рахує на те, що своїми атентами озлобить мусульман і спровокує виступи з їхнього боку. Коли мусульмани десь заатакують європейців, війсьсько почне стріляти, і перемір'я буде зірване. А коли й не буде зірване, то тимчасова ексекүтивна не прийде до голосу, і референдум про самовизначення

ОАС саме й рахує на те, що своїми провокаціями не допустить відтягнати французьку армію з Альжиром, не дасть змоги зменшити видаєткі, а тим і не дасть змоги примістити у Франції втікачів з Альжиру, яких так буде до п'яти мільйонів. Далі, ОАС рахує на те, що своїми атентами озлобить мусульман і спровокує виступи з їхнього боку. Коли мусульмани десь заатакують європейців, війсьсько почне стріляти, і перемір'я буде зірване. А коли й не буде зірване, то тимчасова ексекүтивна не прийде до голосу, і референдум про самовизначення

З далі, забутої далі, блідий, вибачливий усміх Моні Лізи. З невеликого темного образу, виблилого від віку. Привіт тобі, шляхетна півні! Ах, може ми сподівалися чогось великого, якогось сильного враження від образу, що його репродукції бачили стільки разів. Вільдй усміх з темного полотна зникає в стінах, обвішаних творами майстрів минулих епох. Тепер уже ніхто не створить такої краси. Вона, як і наша епоха, береться до кінця. П'єссе заступила деструкція, розпад предмету на складові частини, враження, яке дістає хворий мозок і якого головною складовою є страх, поспіх і — розпад.

О, Венеро з Мілосу, твої класичні обтовчені й обскубіті рамена теж хтось розложив на складові і вирізьбив хаос площин, спіраль, божество — геометричних фігур, хворобливо повикрученими, і підніме під тим рухом: "Венера з Мілосу". Але,

ти правились несправильно! політика де Голь — відтас з військом з Альжиром, допускає просякнення в міста альжирських боїв, з лівими ОАС мусить вести священну війну.

Найгірше в цій летючці те, що автор П, очевидно, таки вірить у те, що пише. Коли не на всі сто відсотків, то боля на половину. Він вірить, що ОАС складається з винятково чесних патріотів. Але ще більше вірить у те, що всі альжирські мусульмани хочуть бути французами! Сьичає, як це можливе? — Дуже просто. Пригадайте собі польські писання про "вільних агентів ОУН" і про "лохнях хлопцув руських", які нічого іншого не бажали, як жити спокійно з польськими фільварках, або швидко відступити (своєю землю польським осядникам... Або почитайте писання москалів, білх і червоних, про "любов українського народу до старого брата"...

І коли де Голь прийшов до іншого погляду, коли перемір'я створив свого найбільшого оточення, яке й досі ще не дуже згідне з тим, що альжирці такі ж люди, як і ми", то в цьому його незаперечна заслуга. Можна говорити про спільність, можна дискутувати, але мало який державний муж так швидко дав собі справу з ходу життя і робить з того відважні висновки.

На нашу думку, цілком слушно преса західноєвропейських столиць вважав підписання перемір'я за найбільшу подію від часу капітуляції Німеччини в 1945 році. Альжирська бо війна в'язала політично не саму тільки Францію, але всю об'єднану Європу, а все західний світ. Пригадую собі, як два роки тому, на антикомуністичному конгресі в Парижі, американські делегати, підносячи питання спільної політичної акції проти Москви, казали, що для цієї акції бракує моральної основи — припинення війни в Альжирі. Після такого ствердження в залі запанувала мовчанка. Французи не мали чого сказати, мовчали їхні європейські "усди, замовкли й американські гості. Почалося звичайне клепання протикомуністичних фраз, в яких завжди омивається національне питання. В домі повішеного не говорять про шнурок...

Але перемір'я це ще не мир. З цього всі здають собі справу, а найкраще розуміє це ОАС. Ажже нема сумніву, що й між альжирськими підпільниками з люди покоро ОАС. Є люди, які думають тільки реєсентами, живуть лише почуттям ненависті до ворога, мають жаль за заповідні кривди. Ніде не бракує людей, які не мають політично думати. Є вони серед нас, чому б не було їх серед альжирців?

ОАС саме й рахує на те, що своїми провокаціями не допустить відтягнати французьку армію з Альжиром, не дасть змоги зменшити видаєткі, а тим і не дасть змоги примістити у Франції втікачів з Альжиру, яких так буде до п'яти мільйонів. Далі, ОАС рахує на те, що своїми атентами озлобить мусульман і спровокує виступи з їхнього боку. Коли мусульмани десь заатакують європейців, війсьсько почне стріляти, і перемір'я буде зірване. А коли й не буде зірване, то тимчасова ексекүтивна не прийде до голосу, і референдум про самовизначення

не зможе відбутися у визначеному реченні. Альжир ще так швидко не заспокоїться. Ще довгий час буде це б'єчка пороку, який для вибуху треба буде тільки іскри.

В деякі відписання перемір'я в міста Альжиру були мертві. Генеральний страйк на сто відсотків. Мусульмани сьаткували, європейці викоували наказ ОАС. Але скоро прийшла велика зміна: французькі екстремісти почали стріляти на власне війсьсько, а війсьсько відповіло контрударом проти земляків - терористів. Розпалилася громадянська війна, в якій всі шанси перемаги по стороні уряду де Голь і льояльної йому армії — якщо вона витриває в тій лояльності. Прокіно — припинилися війна французів з арабами, а почалась — французів проти французів.

О. Д-вич

СКІЛЬКИ ІЗЛИВ...

Скільки іздів, ходив. Скільки море годдало. Скільки бачено див. А здається все мало.

Різні землі іршовш. А здається не досить. Знає і дружбу, а любов. Але серце ще просить.

Вітер вістку несе, Кличе в путь-неогляду. Так і хочеться все Повторити спрочату.

ПЕТРО ДОРОШКО

на щастя, тебе створили раз, і хто б не грався з рухомськом, не сотвориш з нього до-сконалої симетрії твоїх членів. З-під розвалу гриду члени розкопують тебе ще раз і показуватимуть тебе як твір злогового ума, що-вмів справляти й відтворювати красу.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЧЕТАР ЧИ ПОРУЧНИК?

У рубриці "Голоси читачів" п. а. "Про Стефанію Рибак, д-ра Юду, Євгена Коліянівського та ін." були відмінені в "Свободі" 2-го березня н. р. замітки А. Залця з Торонто.

Між іншим А. Залць пише: "У "Свободі" 17 січня н. р. в статті "До історії Велької Бригади" є графа про поручника Євгена Коліянівського. Це — помилка, бо Євген Коліянівський був не поручником, а чотарем 1-ої сотні в ку-рені пор. М. Давидові. Я був при чет. Коліянівському рахуновим цієї сотні. Це було тоді, коли "Галицька Армія" злучилася з більшовиками".

Тут немає ніякої помилки відносно старшинського рангу Євгена Коліянівського. Знаю про це добре, бо я служив разом з ним в одному курені більше як рік — від початку квітня 1919 р. до кінця квітня 1920 р., тобто до часу ліквідації УГА. В цьому курені (1-ий 9-ої Велької Бригади) Євген Коліянівський був у-весь той час командиром сотні в ранзі чотара, а згодом поручника, а в провадів чотому зв'язку.

В числі 212 "Вістника Українського Війська" (3407/поез.) у "Співі Іменуваних у Військо Західної Области УНР з днем 1-го серпня 1919 р." знаходимо в групі 121 чотарів старшинського корпусу піхоти УГА підписання Євгена Коліянівського до ступін по-чутення. Ресет старшинських Іменуваних в УГА від чотара вгору передрукований із "Вісника Державного Секретаріату Військового Справи" і "Вістника Українського Війська" в другому томі "Збірника "Українська Галицька Армія" видання Дмитра Милиткова, Вінніпег, 1960, ст. 301 - 349, Імення Коліянівського значиться на стор. 337, рядок 13-ий згорі.

А. Залць пише, що був він рахуновим підстаршиною в сотні Коліянівського в часі злучки УГА з більшовиками, т-бто в лютому - квітні 1920 р. Коліянівський найменований поручником 1-го серпня 1919 р., отож шотайменше 7 місяців мав уже ту рангу, коли А. Залць приділений був до його сотні.

Пав А. Залць спростовує загалу неіснуючу помилку. Натомість за дуже велику помилку треба уважати самий факт такої спростовування, коли рахуновий підстаршина, що разом із сотенним справником є найбільшим співробітником командира в адміністрації сотні — не знає докладної ранги свого зверхника. Через це зовсім не потрібно припиняти до своєрідної деградації цього за-служеного фронтного старшини УГА.

Заліон Стефанів

не зможе відбутися у визначеному реченні. Альжир ще так швидко не заспокоїться. Ще довгий час буде це б'єчка пороку, який для вибуху треба буде тільки іскри.

В деякі відписання перемір'я в міста Альжиру були мертві. Генеральний страйк на сто відсотків. Мусульмани сьаткували

Закарпатський Листок

НА ПРИВІТАННЯ

Вітаємо наших читачів, які починають перше число „Закарпатського Листка“. Завдяки зрозумілому редакційному курсу „Свобода“, а зокрема проведеним УНС-ом, маємо змогу відновити контакт з емігрантською Закарпаття та прихильниками Карпатської України. Деякі роки тому по-явився окремий часопис — „Карпатська Зора“, який на жаль, перестав виходити, хоча мав широке коло читачів.

Перше число „Закарпатського Листка“ випускаємо в березні, щоб цим документувати, що прикладом великої ваги до подій, які відбулися в часі, коли Закарпаття прибувало відважним кроком до самостійного життя, тобто до 16-го березня 1939-го року.

Березневі події в Карпатській Україні завершили національне відродження, а водночас поставили фундамент для історичного подвигу зі своїм матеріалом, з Україною.

В цій справі є поважні розходження між установами та товариствами закарпатської еміграції з давніших часів та організаціями карпатської еміграції, що прибула по другій світовій війні. Тому будемо старатися всі ці проблеми об'єктивно висвітлювати і дати змогу нашим читачам їх висловити. Редакція хоче довести до того, щоб „Закарпатський Листок“, промовляючи до вас, був для порозуміння, став конструктивним думкою для дій одного народу, який в

Рухаємо в далекий шлях! Перед нами стелиться терниста дорога, але пробусмо знати! Нехай Всемогутній поміг нам і нам в широкі і чесні починки!

Редакція

СПОМИН

Немов вмикається: столиця Хуст —
Заманний, розсвітанний і гордий,
А з неба, з височин угорських пуст,
Знімаються, мов зміри, діки орди.

Ой, буде буря, ой, ударить грім,
Загрозом кров'ю Срібна Тиса!...
Заклекотіть, урвався змаролі,
І спів і сум в один злишок злилися.

Ревли гармат, гори заревли,
Мов левина зранена — земля зризалась...
Кров потекла, могили поросли,
Коли орда столицю здобувала.

І відтоді, як вітер загуле
І панасиду править у Карпаті,
Хтось сльозинку втирає: де ж ви, де,
Ой, лицарі абсурду, доколята?

Минулося, та не забулось! Хуст
Остаті спомином живим покинє:
Розстріляний стрілець, а з його уст
Останній покрик: „Слава Україні!“

Басялина Грига

МІЙ СТРИЙКО

І.
Дивна була зима в Верещацькій Верхівні 1938—1939 року. Сніги, морози, а в наших серцях — весна. Горді й усміхнені були наші очі, бо ми, народ, який віками мріяв про те, щоб бути господарем своєї Карпатської землі, почали правити своїм краєм. Хоч забрали нам наші городи Ужгород і Мукачеве, хоч віддали їх знову мадярам, ми раділи, що на нашій Верхівні, бідній, але такій дорогій і милій, карпатський український народ будує сам своє життя.

Так було і в мого рідного селі, в Нижніх Верещацях. Хоч до 1938 року перебували тут переконувати нас, що все, що маємо, завдячуємо Празі, хоч у школі вчили нас по-московськи і говорили, що там, за горами, не наші брати, — ми знали, що є правда. І правди тієї не вчили ми з книжок. Ми носили її в серці, слухали її в вітрах польоніських, в шумі вічнозелених ліщів.

Минуло вже 23 роки, але пам'ятаю ту велику радість, коли до нашого села прийшла вістка, що перший раз, від коли наш народ поселився на тій землі, 12 лютого 1939 року виборилися в свій власний Сейм. А для нас

НА ТРИБУНІ ПЕРШОГО ЗАСІДАННЯ СОЙМУ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ 15 ВЕРЕСНЯ 1939 Р.

Зліва направо в першому ряді: д-р Кочерган, д-р Ю. Брацкайко, о. д-р А. Волошин. В другому ряді зліва: Федір Ревай, А. Штефан і д-р С. Роскоха.

О. МОНСЕНЬОР АВГУСТИН ВОЛОШИН

Історичні березневі дні в Карпатській Україні 1939 року і майже всі етапи, що вели до державної самостійності цього найменшого клантика української землі, нерозлучно зв'язані з ім'ям о. монс. Августина Волошина, батька національного відродження на Закарпатті. Ім'я Волошина було в кожного на устах, і навіть малі дітнана шептала його в своїх молитвах.

Багато вже сказано й написано про цього творця Карпатської України і всі знаємо його як політика й державника. Він і був політиком та державним мужем, через що і став славним у нас та голосним у світі, але політична діяльність він віддавав радше за конетичність, підкорюючись вимогам та потребам свого народу. Бо його характер і душа, його здібності й прагнення були спрямовані до чогось іншого, а саме до того, щоб тихою вишном працюючи підняти свій народ на вищий соціальний рівень, розбудити в ньому давно припану національну свідомість.

100-150 років перед О. А. Волошином наш народ на Закарпатті переживав потрійну національну небезпеку, що грозила йому повним винародженням. Були це: добровільне мадярищення майже всієї нашої інтелігенції, сильний попул московіфіста в половині 19-го віку і наразі насильна мадяризація.

Освітня культура на Закарпатті помірно високо стояла в 18-19-их віках. Дрібне За-

карпаття мало тоді на 300 шкіл більше, ніж простора Галичина та Волинь. У тому часі вирости в нас гарні таланти, науковці та письменники, які, однак, через сильне утискування мадярами, не могли вільно працювати й розвиватися і тому більш талановиті наукові сили емігрували з рідного краю і ставали професорами університетів у Львові, Кракові, Петербурзі, Харкові, Одесі. Здобити емігрували, а ті, що залишилися, все більше зневірялися у власні сили. Мадяри змінили це використання і приманювали до себе нашу інтелігенцію, даючи їй високі і добре платні посади, кращі, ніж рідним мадярам.

Деякий зворот до слов'янства наступив під час і після повстання мадярів проти Австрії 1848 р., коли російські війська, здаючи повстання, залишили наші Закарпаття. Тоді сильно ожил російський дух навіть у нашій інтелігенції, але він скоро перетворився в московіфізм. В школах навчання йшло в московській мові, в тій же мові почали виходити часописи і книжки, народ не розумів їх, внаслідок чого часописи падали, інтелігенція знеохочувалася і почала переходити на мадярський бік. Мадяри ж бачачи слабкість верхівки русинів, почали вже насильно вводити мадярську мову до наших шкіл. До р. 1881 було в нас 353 школи з руською мовою навчання, а 25 років пізніше всі їх зліквідовано й

сам о. Волошин, в наймовірно важких умовах, написав і видав понад 15 творів, з яких більшість це наукові твори і шкільні підручники. Його всесторонній освіті, плідній творчості та невтомній праці дивувалися усі, хто його знав і любив. Та о. А. Волошин не тільки писав, редагував і вчив. Він був також засновником або співзасновником кількох українських культурних, політичних та економічних установ, організацій і часописів. Усюди, як голова або член управи, працював день і ніч. Коли до цього додати ще й те, що він був також членом пражського парламенту й засновником Християнсько-Народної партії, то можемо уявити собі, скільки праці мала та людина. А все ж завжди знаходив він час на те, щоб зайти до церкви оо. Василіян на молитву, а ввечері, після всяких нарад і засідань, цілу годину відмовляти єрейський часослов та розважати в каплиці Сиротництва.

Була це людина наскрізь небуденна, світла, що могла засяяти над Карпатями, Мойсей, що з молитвою на устах і з ярмом надлюдської праці на плечах проводив свій народ із темряви й понижжя до світла і волі. Був батьком, справжнім і гідним батьком українського народу на Закарпатті, людина чистого, як сльоза дитини, характеру, священник, справді відданий Богові й народові, провидник, що не шукав собі слави, ані мастку, ба навіть із власних прибутків засновував і підтримував Сиротницю і весь свій масток записав на сироти.

Таким був о. А. Волошин як людина і священник. Саме в цих місяцях минає 17 років із дня його смерті. Коли він помер, точно не знаємо. Маємо лише кілька відомостей із різних джерел, що помер він у Москві, в торні Бутирки, взимі 1945 року. А де його могила, того мабуть ніколи не будемо знати. Можемо тільки схилити голову перед світлою пам'яттю цього великого мужа, який 23 роки тому вів нашу націю до незалежності.

Масо лише кілька відомостей із різних джерел, що помер він у Москві, в торні Бутирки, взимі 1945 року. А де його могила, того мабуть ніколи не будемо знати. Можемо тільки схилити голову перед світлою пам'яттю цього великого мужа, який 23 роки тому вів нашу націю до незалежності.

Масо лише кілька відомостей із різних джерел, що помер він у Москві, в торні Бутирки, взимі 1945 року. А де його могила, того мабуть ніколи не будемо знати. Можемо тільки схилити голову перед світлою пам'яттю цього великого мужа, який 23 роки тому вів нашу націю до незалежності.

Масо лише кілька відомостей із різних джерел, що помер він у Москві, в торні Бутирки, взимі 1945 року. А де його могила, того мабуть ніколи не будемо знати. Можемо тільки схилити голову перед світлою пам'яттю цього великого мужа, який 23 роки тому вів нашу націю до незалежності.

УКРАЇНА ЗА КАРПАТАМИ — КОЛИСЬ І ТЕПЕР

Щоб говорити про сучасне українське життя на Прикарпатті, треба подати, хоч коротко, відомості з минулого українства за Карпатами.

Назва Русь дуже давнього походження. Вже в IV столітті по Р. Хр. ця назва була відома і прикладали її до слов'янсько-польського племені, початково між ріками Дніпром, Ірпенем і Россою. Столицею того племені був город Київ.

В VI ст. з цієї Польської Русі відбулася дуже чисельна міграція на захід. Дійшовши до верхів'я річок Вугри і Дністра ця польська сила розділилася: одна пішла прямо на захід, перейшла річку Вислу і дійшла аж до річки Пиліци, до Кракова і до Слезьких границь; друга завернула на південь і перейшла через гори Карпатські та зайняла простір на південь від Карпат тоді майже порожній. Вігом двох століть ця слов'янсько-польська руська (чи українська) міграція дуже зросла і зайняла простір, який границями так: на сході виходило з гори Петрос (2305 м.) і спускалося від джерела р. Самоса, і так Самосом аж до витоку до річки Тиси, далі Тисою аж до м. Сольнока; від цього міста вгору р. Зияною до м. Гатвану, звідси до м. Вацу, а звідси річкою Дунаєм аж до витоку ріки Морави; далі р. Моравою аж до м. Годонина, звідси вершинами Білих Карпат і Західних Бескид аж до Яблунівського переходу на сучасній чесько-польській границі; звідси сучасною чесько-польською державною границею — горами Високих Татр і далі на схід Карпатськими горами аж до

ктеру, священник, справді відданий Богові й народові, провидник, що не шукав собі слави, ані мастку, ба навіть із власних прибутків засновував і підтримував Сиротницю і весь свій масток записав на сироти.

Таким був о. А. Волошин як людина і священник. Саме в цих місяцях минає 17 років із дня його смерті. Коли він помер, точно не знаємо. Маємо лише кілька відомостей із різних джерел, що помер він у Москві, в торні Бутирки, взимі 1945 року. А де його могила, того мабуть ніколи не будемо знати. Можемо тільки схилити голову перед світлою пам'яттю цього великого мужа, який 23 роки тому вів нашу націю до незалежності.

Увесь простір, відомою з Нитрянським князівством, поглинутий під зверхність київських князів і під вірою східно-греко-православною.

В другій половині IX ст. а саме 883-го року на середині Дунайської низовини, через південно-Слов'яно-Польську Русь, перейшло велике плем'я угрів і зайняло великий простір на південь від землі, що їх вже займала Русь (русини, українці). Угри завоювали Панонію і пішли війною на Великоморавську державу, де князював тоді Моймир II.

5-го серпня 907-го року, коли теперішній Братислава угорський князь Арпад розбив великоморавське військо. У цій бою був убитий і сам великоморавський князь Моймир II. Великоморавська держава була завойована уграми (мадярами). Вся Слов'янська Русь опинилася у володінні угорського короля і адміністративно була поділена на дві частини: одна на захід від гір Крушогорських, Кральової Голі, верха Яворина (1044 м.), а звідси вершинами поміж гірських потоків Лученець і Моча до річки Іллі, далі Іллем до ріки Дунаю, а друга — на схід від цієї лінії, який дає назву Угорській Русі, що проіснувала аж до жовтня 1918-го року.

На західній частині Слов'яно-Руси були введені угорська адміністрація і латинський обряд, з самостійним єпископом у Нитрі.

Східна частина — Угорська Русь залишилася при старій своїй греко-православній вірі і під державним зарядом

патоцької України. А одночасно й вісти по перші до Карпатської Січі з мадярською армією під Селюшем, на полях біля Великої Копані, коло Білок, Імстичува.

ЗВЕРНЕННЯ

У зв'язку з конференцією Карпатського Дослідного Центру, що планується в дні 19- і 20-го травня ц. р., підготується виставка публікацій про Карпатську Україну та виставка картин підкарпатських мистців. Карпатський Дослідний Центр звертається з проханням до всіх Шановних Читачів, щоб пошлюли ласкаво із своїх колекцій експонати на виставку. Прохання писати до Дирекції Центру, які речі можете визначити.

ТОВАРИСТВО „ТІСА“

До діючих вже організацій українців за Закарпаття — Карпатського Союзу, Карпатської Січі й Карпатського Дослідного Центру — приєдналася нова організація — Товариство „Тіса“, 4-ий Відділ УНС-ом з осідком в Нью-Йорку. На установчих зборах, що відбулися 16-го грудня 1961-го року, вибрано Управу в такому складі: Юліан Ревай — голова; д-р Василь Вереш — секретар; Марія Бонь, поміч. секретаря; інж. Микола Бутівський — касир; Ярослав Яворський — орг. референт; о. д-р Севастіан Саболь — дух. опікун. Контрольна Комісія: д-р Володимир Комаринський, Михайло Бонь і інж. Іван Шабельський.

Київських князів, аж до смерті короля Стефана I. Коли князь Володимир Святославович ходив походом на Ляхів у 981-му році за ріку Вислу аж до ріки Пиліци, а потім у 983-му році на Червоно Русь (сучасна Люблинщина, Холмщина, Підляшшя і Полісся), він не віддавав своєї ділящини за Карпатами — Угорську Русь, бо там тоді не чинилося кривди його громадянам.

Взагалі поміж київськими князями та угорськими королями від самого початку існування Угорської держави аж до половини XII ст. були добросусідські відносини: київський князь Володимир Святославович, Борис, був удільним князем на Угорській Русі аж до 1015-го року, коли то був убитий братом Святославом; син короля Стефана I, Емеріх, був адміністратором Угорської Русі з титулом князя Угорської Русі (якщо цей король був адміністратором Угорської Русі, то тільки за згодою руського (українського) князя в Києві). Угорський король Андрій I, князюючи з дочкою київського князя Ярослава Мудрого, теж був 15 років адміністратором Угорської Русі. Отже, Угорська Русь була незалежною від угорських королів аж до першого походу в Галичину угорського короля Белі III в 1188-му році; тоді Угорську Русь прилучено до Угорської держави і поділено на адміністративні одиниці — комитати. Адміністративно Угорська Русь відокремлювалася від Угорської держави до 1214-го року побудованими засіками — від м. Сольнока, по р. Зайву до м. Гатвану, звідси до м. Вацу, і звідси рахувалася як окрема територія, з окремими правами. І аж до заведення церковної унії на Угорській Русі православні єпископи призначалися з Київської митрополії.

Західна частина — Слов'яно-Русь, хоч і була під безпосереднім адміністративним керуванням угорської влади і владно католицького єпископа, але мовою там залишалася однаковою як в західній, так і в східній (Угорській) Русі.

Коли саме в західній Слов'яно-Русі заведено латинське абетлицю і відколи ті слова — русини почали називатися слов'яками — невідомо.

В другій статті розкажемо про прихід на Слов'яно-Русь чехів — гуситів в 1433 - 1462 роках і про початки колонізації Русі на Карпатами.

С. 3.

YOU SAVE MORE THAN MONEY WITH U. S. SAVINGS BONDS.

У видавництві „ЗАКАРПАТСЬКОГО ЛИСТКА“ допомагають:
1. КАРПАТСЬКИЙ СОЮЗ. Адреса: 304 W. 13th Street, New York 14, N.Y.;
2. КАРПАТСЬКИЙ ДОСЛІДНИЙ ЦЕНТР В АМЕРИЦІ. Адреса: 2 E. 79th Street, New York, N.Y.;
3. ТОВАРИСТВО „ТІСА“. 4-ий Відділ УНС-ом. Адреса: 481 E. 7th Street, New York 3, N.Y.;

Редукс Колодія. — Редактор д-р Василь Вереш. Листи і матеріали висилати на адресу: Transcarpathian Letter, 2 E. 79th St. New York, N.Y., U.S.A.

УРІВНИ ЗІ СПОМИНІВ
ПОЛК. С. ЄФРЕМОВА

У другій половині січня 1939-го року уряд автономної Карпатської України нававився переконалим, що підготував праці для переведення виборів до І-го Союзу скіфів. В порозумінні з Прагою уряд дав свою згоду на те, щоб вибори відбулися в неділю, 12-го лютого.

Довідавшись про це, населення неможе не відчувати на собі погляд цілого українського народу, а може й цілого світу. Надійшов час показати всім, що під Карпатами живе свідомий своє самобутності український народ.

Українські партії і угруповання об'єдналися і створили єдину політичну організацію під назвою Українське Національне Об'єднання (УНО), листа якого була зложена так, що в основу було прийнято принципи індивідуальності, з урахуванням заступлення всіх станів суспільства. Народ знає, що листа УНО є листом його народної влади. З листа УНО об'єдналися також і національні меншини: чеська, румунська та німецька.

В останньому тижні відбувалися по містах і селах передвиборчі мітинги, на яких виступали представники уряду, кандидати на посади, учасники, січовики, студенти, селяни, робітники, урядовці — всі хотіли сприяти до успіху листу УНО, досягати того, щоб над громадянським урядом свого села чи міста правдав „Білий прапор“, як ознака того, що 98% всіх голосів віддано на листу УНО.

„Брати й сестри, діти мої, радійте, бо Бог і правда з нами. З Богом до кращого майбутнього!“ — закликав своїми лагідними голосом о. д-р Августин Волошин.

„Ми є самобутній народ! Наші полонини, ліси, й землі, коли будуть у руках нашого народу, зроблять нас самостійним, самостійним народом!“ — говорив міністер Юліан Ревай, колишній посол до пражського парламенту.

„Якщо, гірше гніздо гучульських орлів, рідні мої гучули! Листа УНО принесе нам волю й щастя!“ — закликав Степан Ключурак, секретар уряду, німецького гучула.

Чехи у своїй державі нас обманювали, використовували й погрожували двадцять років! Дбали тільки про свої інтереси! Вони зробили на нашій землі свою колонію! Ми не „русини“, ми — українці!“ — палили словами говорив до народу Іван Рогач, секретар уряду та писар Карпатської Січі.

Д-р Степан Роскоха, провідник націоналістичної молоді, покликуючись у своїх промовах на „український національний розум“, закликав віддати голоси на листу УНО, й його слова політика у сірому січовому однострої задунали глибокий слід в душах націоналістичної молоді.

Про ці виборчі віча редактор львівського щоденника „Діло“ свого часу написав так: „Ці виборчі віча здебільшого не були вічними, але популяризм злимався, закликав до зову крові, криком совісті і серця, світлом у темряві, що росло, кріпало, аж охопило все і перемогло!“

Передвиборча кампанія кінчалася в суботу 2-го лютого 1939-го року. Учвері того дня прийшов до мене Степан Ключурак і запропонував прохатися та подивитися, як приготувалися села до виборів. Я радо згодився. За чверть години автор президентів алави ми виїхали з Хусту. Шпоферові дали маршрут: Бутинці, Терешів, Драгове, Колочава, Сінєвир, Волове, Н. Бистра, Березова, Горинчова, Іза і — Хуст.

Цю подорож неможливо забути! Був такий зимовий вечір. На долини спався люті сніг, а на верховині сніг уже перестав падати, але була дошкульна студія. Майже всі села й ті найменші, якими ми проїздили, були освітлені „вогнями свободи“ — ватрами, запаленими на площах, дворах, вулицях та близьких і дальших горах. Коло ватри у кожного селі ми бачили святою одягнених, веселих селянських дівчат та хлопців. Де-не-де надто було сім'я однострої або ж, бодей, мазепини. Вулиці були повні співу рідних пісень. Молодь танцювала, співала довкола ватри. На обличчях старших громадян сяяло внутрішнє задоволення. Пакувала радість, загальна радість, що прийшла історична хвиля, день ви-

ВІСТІ НТШ В ЗДА

ДОВОДІВ ПРОФ. Д-РА Н. КОРОЛЯ

З рамені Історично-Філософської Секції НТШ відбулося 18 листопада 1961 р. На урочисте Засідання під проводом проф. д-ра В. Леніна, на якому проф. д-р Н. Король доповідав на тему „Українське козацтво — як родоначальник кінного війська в Московській Росії“. Прелегент, бувши старшиною — кіншотником царської армії та армії УНР, зупинився на початку своєї доповіді на складі збройних сил російської імперії. На день революції в 1917 р. було крім кінних полків різних козацьких військ, ще й 66 полків регулярної кавалерії. Із них 56 полків армійської кінноти і 10 полків кінної гвардії. Із 56-ти полків армійської кінноти 31 — 9 драгунських, 10 уланських і 12 гусарських — мали територіальні українські назви, що походили ще з козацьких часів, про що говориться в їх хроніках. Крім того українського козацького походження були ще 6 полків армійської кінноти, що в різні часи царі понадавали їм чужі не українські назви. Із 10-ти полків кінної гвардії три були також українського походження ще з козацьких часів.

Не існувало ні одного полку в збройних силах Російської імперії кінного чи пішого, що був би ровесником, а не те що старшим від полків українських, себто який був би сформований в 1651 і в 1668 р. Офіційно з цих років москалі уважали існування українських полків слобідсько-українських і з Гетьманщини, бо вони ніби тоді „розпочали службу російській справі, хоч існували ці полки набагато раніш“. Був би більш правильним українські козацькі полки розглядати родоначальним взагалі регулярної армії Московії-Росії, а не тільки кінноту. На противі до того періоду „європеїзації“ Московії-Росії ці полки українського козацького походження залишали дуже багато змін, поки набули того вигляду, в якому застала їх революція. На командирів цих полків увесь час призначалися на противі періоду „європеїзації“ представники найрізноманітніших національно-релігійних груп, графів, баронів тощо. Однак найменше між цими командирами було москалів і майже завжди непомітно українців.

Кінні полки українського козацького походження, що входили в склад збройних сил Росії, можна поділити на чотири групи: полки слобідсько-українського походження, полки походження з Гетьманщини, полки з Земель держави Запорізького Козацького Війська і полки походження українського козацького війська, сформованого в 1812 р. під час війни з Наполеоном на підставі спеціального маніфесту царя Александра I, зверненого виключно до селян-кріпаків України. Маніфест обіцяв селянам-кріпакам волю.

Слобідсько-українські полки — пізніші Сумський, Охтирський, Харківський, Ізюмський і Острогозький (Рибанський) — почали формуватися ще в 1596 р. після поразки українських козаків у повстанні проти Польщі під проводом гетьмана Северина Наливайка на землях, що належали Кримському ханству. Ці землі козаками були захоплені у татар 27 червня 1651 р. Московський цар Алоксій Михайлович територію цих полків захопив і приєднав до Московії.

Полки походження українського козацького війська з 1812 р. в кількості 15-ти. Кожен був утворений рази більший в порівнянні зі звичайними кінними полками, на бронзовій скобі своїх корогів (знамен) мали написи, що це такі: „Український Козацький Полк“. Крім того на срібних трубах полкових оркестрів цих полків були написи, що ці труби дають „за доблесть“, „за відвагу“, „за хоробрість“, чи „за звитязь Парів“ такому то полкові „Українського Козацького Війська“. Всі ці труби були видані полкам „30-го августа 1814 р.“. Один з цих полків (15-й гусарський) зберіг свою назву „Український“ аж до самої революції. Однак, на парадних, коли вносились перед полк полкова хоругва (знамя), полотноще її ніколи не розгортали аж до самого кінця, прикриваючи таким чином напис на скобі. А срібні труби полкових оркестрів написали на них про заслуги такого то „Українського Козацького полку“ перекручувався як мога дали від солдацьких очей, ними полкові оркестри ніколи не користувались ніби то „з метою збереження високої царської нагороди полку від псується“.

Незважаючи на те, що українські козацькі полки Росії почали виникати ще в 1763 році, Росія часто ціля того не визнавала в своїх корисних інтересах священні для українського народу слова козаків, козацтво — синоніми свободи і незалежності. Обіцяючи і кожен раз обманюючи, українцім привертати відібраних у них волю і незалежність, Катерина II під час війни з Туреччиною в 1787-1791 рр. в такий спосіб своїм маніфестом була організувала з українців дві українських (не „малоросійських“) армії, і це була офіційна їх назва. На команданта першої української армії було призначено Румянцева, а другою Потьомкіна. Румянцева, знаючи про бажання Потьомкіна командувати обома цими арміями та його амбіції, різно як і про великі симпатії до нього Катерини II, дипломатично захворів. Потьомкін командував обома Українськими арміями, діставши від Катерини II офіційний титул „великого гетьмана усіх українських земель“. Якщо була нагла потреба і в цій вбачався для Росії зиск, то Росія не боялась уживати великого й слова Україна в такім розумінні, як його віддавна уживав український народ без будь-яких тлумачень, повидумуваннях москалів. Пізніше ця назва усяди, за винятком попередніх маніфестів і державних документів, що переходили в архівах, ця назва була замінена на „малоросійську“. Крім обману українців Катериною II в 1787-1791 рр. і не один раз обманювали і ловили на цей же самий гачок: так поштував цар Александр I в 1812 р. і в 1853, Александр II в 1863 р. Коли проходила небезпека і кінчалася потреба в сформованих українських козацьких полках, як кожен раз розпорозували геть з України по Кавказу. Волзі, Оренбурзькому краю, алявирозу в місцеві козацькі війська.

Петро Бабич

Науковий успіх українця

На нашу радість ростуть молоді ряди наших учених та професіоналістів у всіх ділянках. Ось і тепер зголошуємо ще одного молодого ученого українця Тараса Підвербечного.

Тарас, син Василя і Марії, народився 1927 року в селі Поточиська, повіт Городненка, в Україні. До Канади приїхав 1937 року десятирічним з матір'ю до батька, що вже був у Канаді в Дервенті, Альберта. Там почав ходити до школи. Того ж року ціла родина переехала до Седбура, де батьки Тараса ввійшли у члени Українського Національного Об'єднання, а Тарас до Рідної Школи. Молодий Тарас вчився в англійській публічній школі у Седбурах і скінчив її з добрим успіхом. В місцевій технічній школі чотири роки був першотом та кожного року дівастав грошовим нагороду по \$50. Скінчивши технічну школу, Тарас вивчився до Квін університету у Кінгстоні, Онт. В роках 1944—1946 відбув ще й Вищі Освітні Курси у Вінніпегу при УНО, де дістав диплом з українських танців і співу. Це й дало йому змогу в Кінгстоні організувати старшину Відділу КУК хор з новобрибулів і давніших громадян та вшанувати святочним концертом Роківини Тараса Шевченка.

У Кінгстоні Тарас здобув ступінь Б. А. і переїхав до університету в Атленту, Огайо, де здобув диплом магістра. Але цим дипломом Тарас не вдовольнявся, його мета — здобути докторат в ділянці хемії. Діставши стипендію, він переїхав до Айова Стрей-

Тарас Підвербечний

Клівленд в поклоні Олені Телізі

Зорганізовані жіночі Товариства Український Золотий Хрест і Окружна Рада СУА зі своїми відділами на терені Клівленду святочно відзначили 20-річчя смерті Олени Телізі дня 11-го лютого 1962 р. в Лінкольн Гай Скот.

Академія — концерт мала поважний, святочний характер. Хвилюючи мовчання для вшанування героїні з делегатами організованої молоді з Плати, ОДУМ і СУМА з віднесеними прапорами, започатковано свято.

Голова Централі Українського Золотого Хреста д-р Марія Квитковська представляла постань Олени Телізі, — її бурхливе життя в більшості на скартальності, її тугу і любов до України, її революційну працю, перетворюючи зміст поетичними строфами поетеси, що як „вірую“ визнавали боротьбу з ворогом — окупан-

тиского народу слова козаків, козацтво — синоніми свободи і незалежності. Обіцяючи, і кожен раз обманюючи, українцім привертати відібраних у них волю і незалежність, Катерина II під час війни з Туреччиною в 1787-1791 рр. в такий спосіб своїм маніфестом була організувала з українців дві українських (не „малоросійських“) армії, і це була офіційна їх назва. На команданта першої української армії було призначено Румянцева, а другою Потьомкіна. Румянцева, знаючи про бажання Потьомкіна командувати обома цими арміями та його амбіції, різно як і про великі симпатії до нього Катерини II, дипломатично захворів. Потьомкін командував обома Українськими арміями, діставши від Катерини II офіційний титул „великого гетьмана усіх українських земель“. Якщо була нагла потреба і в цій вбачався для Росії зиск, то Росія не боялась уживати великого й слова Україна в такім розумінні, як його віддавна уживав український народ без будь-яких тлумачень, повидумуваннях москалів. Пізніше ця назва усяди, за винятком попередніх маніфестів і державних документів, що переходили в архівах, ця назва була замінена на „малоросійську“. Крім обману українців Катериною II в 1787-1791 рр. і не один раз обманювали і ловили на цей же самий гачок: так поштував цар Александр I в 1812 р. і в 1853, Александр II в 1863 р. Коли проходила небезпека і кінчалася потреба в сформованих українських козацьких полках, як кожен раз розпорозували геть з України по Кавказу. Волзі, Оренбурзькому краю, алявирозу в місцеві козацькі війська.

А. К.

Вшанування пам'яті Євгена Чикаленка в Нью Йорку

4-го березня відбувся в залі Українського Народного Дому святочний вечір, який місцева громада відзначила сесією роківини народження Є. Чикаленка. Співачами ввечора були НТШ, УВАН, Українська студентська громада, Об'єднання абсолютних УТГАкадемії в Подєбрадах і ОДУМ. Програму підготував діловий комітет під головуванням д-ра М. Галія Вечір відкрив інж. П. Шох, кол. студент УТГА, і подав у короткому слові свідчення ел. п. Є. Чикаленка на підставі власних спогадів з Подєбрад, д-р М. Галій у ширшому рефераті окреслив постань Є. Чикаленка, як визначного національного діяча, менената і будителя української землі, бо своїми „Розмовами про сільське господарство“ та дев'ятирічним виданням українського щоденника „Рада“ він у мільйонах українських душ посіяв зерно національної свідомості і з великою посвятною плекав дорожчій парості, з яких виростили кадри творців національної революції і будівників української держави. Інж. Є. Маланюк у своєму виступі розглянув мененатство як соціальне явище в історичному аспекті та роллю Є. Чикаленка в українському національному відродженні.

Інж. Шох представив присутнім на вечері сина Є. Чикаленка — проф. Л. Чикаленка та його сестру Анну. Мистецька частина ввечора була скомпонована вдало і пройшла з успіхом. Програма складалася з таких виступів: Струнної оркестри УМІ під диригентурою проф. В. Цісика. Оркестра відіграла „Думи мої“ в опр. І. Недільського і „Спомин про рідний край“ — муз. М. Фоменка; Фортепіановою солю Марії Цісика у супроводі оркестри; солю І. Черняхівської, проф. УМІ з Філадельфії, яка виконала під аккомпанімент Євгенії Чапелської „Місяцю князю“ — муз. М. Лисенка, „Горить мове серце“ — Лопатинського, „Розвіється вітром листочок“ і „Думка“ комп. Я. Степанового та „Любіть Україну“ — муз. М. Фоменка; фортепіановою солю піаністки Н. Зеленської, яка відіграла „Гавот“ — В. Косенка, „Клер де Лун“ — Дебюссі. Вдана публіка нагородила всіх виконавців щирими оплесками.

Це вперше в ЗДА українська еміграція вшанувала пам'ять Є. Чикаленка, — постань якого повинна бути для всіх нас зразком невтомної праці для Батьківщини і високої жертвенності, а також зразком справжнього соратника, який однаково щиро давав великі суми грошей на національні потреби в Центральній Україні і в Галичині. Ми сподівалися, що на вечір прийдуть українці всіх таборів і середовищ, щоб спільно

вшанувати пам'ять діла загально-національного виміру. Мусимо з болем ствердити, що так не було. Цей суцільний фант збудував триповерховий міркулант, який ввійшов за потрібне поділитися з читачами.

Кожна нація повинна мати свій Пантеон з визначними постатями, щоб з прикладів їхнього життя й діяльності черпати настанову і на них виховувати наступну генерацію. Українська нація опинилася щодо цього в невідрадному стані, бо на Батьківщині немає умов для правдивого національного пантеону поміж пам'ять; брутальний окупант. Але мусимо з огляду на ствердити, що не має такого пантеону й українська еміграція, хоч і якийсь євроній чинник не стоїть цьому на перешкоді. Вина тут виключно наша — наша перманентна парлітарна ворожнеча і неперимірність, завдяки якій українська еміграційна громада розпалася на кілька ізольованих групових гет, що живуть відокремленим життям. Кожний табір має свої свята, імпрези і власний пантеон національних постатей, яких рекламує і вшановує. Ми якось уже зникли до цього, і не хочемо відчувати неормальності і небезпеки в такій ситуації, що загрожую внутрішню національну відчуженість. На еміграції немає основних складників нації: території, народу і уряду. Для еміграції залишаються, як національно-об'єднуючі чинники, національна культура, традиції і спільна боротьба за інтереси Батьківщини, але і чинники при теперішніх умовах своєї функції сповняти не можуть, бо традиції кожне середовище допосовує до партійних інтересів, національну культуру ми в більшості споживаємо окремо по таборах, також і політично — аналогічні акції проводимо розрізняючи. Люди йдуть лише на ту доповідь чи академію, яку влаштовують „свої“, т. з. свій табір, як оце сталося з вечором вшанування пам'яті Є. Чикаленка, а це значить, що немає в нас нагоди, щоб зібратися разом, щоб кожний відчув себе членом великої національної родини, відчув, приналежність до одного народу — що ми всі одні маври України діти.

Ми не хочемо бачити тих ганебних мурів, якими ми пошматовали національну еміграцію на ворогуючі середовища. Адже ці наїкнейші і антагонізм не мають жадного сенсу, бо на Батьківщині того вже немає, лише еміграція фанатично оберігає і роздухує наші неуступні, а часом і уявні розходження на радисть ворогам.

Ми розуміємо, що процес взаємонаближення й оздоровлення відносин повинен йти поступово, але давно пора віддати українці всіх таборів і середовищ, щоб спільно

Проф. Полонська: Українська держава не починається від Рюрика

Мюнхен, 23 лютого (вдт). — Сьогодні виступила в аудиторії Українського Вільного Університету, відомий історик проф. д-р Наталія Василівна Полонська з доповіддю про „Початок Київської держави“. У півторогодинній доповіді розглянула доповідь різні теорії про початки української державності, заступаючи при тому погляд, що Рюрик не був першим князем України — Русі, і що перші українські володарі не походили з династії Рюриковичів. Вже за князя Аскольда українська Київська держава була могутньою і висококультурною, провадила з сусідями війни, підкоряла собі різні народи і, як відомо, поважилася навіть на похід на Царгород. Проф. Полонська йде ще далі. Вона заступає думку, що початки української держави треба шукати на схилах Карпат, і що перед Аскольдом в Україні панували могутні володарі наших предків Антів. Одним з пізніших українських володарів був перед Аскольдом князь Кий. Його уважали деякий час ле-

гендарною постаттю, але тепер відійдено багато вказівок на те, що це був могутній князь великої і сильної держави.

Довідку проф. Василенко Полонської відбулася в рамках серії прилюдних виступів, що їх організує в останніх місяцях УВУ, а саме леканаті філософії і правничого факультетів. Досягли виголошені такі доповіді: „Соціальний і економічний світ у світлі палеонічних енциклік“ (виготовив 15 грудня 1961 р. проф. д-р Ю. Студинський), „Стан підсвідомого Шевченківства в останніх роках“ (12-го січня 1962 — проф. Ю. Войко), „Творчий процес у Шевченка“ (9 лютого 1962 — проф. Павло Заїцев), „Археологічні джерела до вивчення етногенезу українського народу“ (26 січня 1962 — проф. д-р Петро Куринний).

2-го березня проф. д-р Василь Орелський говорив на тему „Україна на міжнародній Міжнародній Конференції 1919 року“. Число слухачів на доповідях хвиляється між 40 і 50 осіб. Є це в основному українські вчені, студенти і журналісти.

Іванна Скопалькова

Народному Союзу

БЕРЕЗЕНЬ — МІСЯЦ ШЕВЧЕНКА! НАШИМИ ЩЕДРИМИ ПОЖЕРТВАМИ ЗБУДИМО У ВАШИНГТОНІ ПАМ'ЯТНИК ДОСТОЙНИЙ ВЕЛИКОГО КОБЗАРЯ, УКРАїнської НАЦІ ТА СТОЛИЦІ АМЕРИКИ!

3 діяльності УНРади

Засідання Президії Української Національної Ради.

Дня 10-го березня 1962 р. відбулося спільне засідання Президії і Виконавчого Органу УНРади під головуванням голови УНРади Осипа Войдука в присутності віце-президента УНР в екзилі Івана Вагряного.

З уваги на те, що між фракціями СЗСУ-СП, Української Селянської Партії і СКТСУ не дійшло до згоди щодо кандидата до Президії УНРади від тих трьох фракцій, Президія УНРади, в порядку постанови IV-ої Сесії УНРади з 1957 р., обрали Івана Матюшенка членом Президії У. Н. Ради від фракції Української Селянської Партії.

На засіданні вислухано інформацію голови Виконавчого Органу Миколи Лівницького про працю Виконавчого Органу за час від 28-го січня до 10-го березня 1962 р., включно з його поїздкою до Вонгу та плінні праці на найближчий час.

Згідно з постановою V-ої Сесії УНРади керівник ресурсу фінансів Виконавчого Органу Федір Пігідо пропонує проєкт зміни і доповнення бюджету Д. Ц. УНР в екзилі на 1962 рік. По основній дискусії, зміни і доповнення бюджету затверджено.

Поїздка голови УНРади до Англії.

На запрошення Об'єднання Українців у Великій Британії, голова УНРади Осип Войдука відбув в Англії від 14-го лютого до 7-го березня 1962 р. поїздку до Англії для зустрічі з українським громадством в Англії. В часі поїздки в Англії, голова УНРади побував в Лондоні, Волдхамі, Кроссі, Ноттінгемі, Ковентрі, Роттердамі і Братфорді і у всіх тих місцевостях вголосив для зібраних українських громадян доповідь на тему "Мобілізація сил".

Збори української громади, згідно з домовленістю заінтересованих, організувало Представництво Виконавчого Органу УНРади при співпраці Об'єднання Українців у Великій Британії, Головної Ради Т-ва Сприяння Українських Ветеранів, Союзу Українців в Америці, Союзу Українців в Канаді, Лейборістичній С. Петлюри та Лігії Українських Повстанців.

При нагоді поїздки в Англії голова УНРади зустрічався з особистостями англійського світу, та журналістами, яким, на бачі запити, давав відповіді про Україну, український народ і його визвольні змагання.

Відвідини голови ВО у владі обох Церков.

3-го березня голова ВО У. Н. Ради Микола Лівницький відвідав в Карлсруте митрополита Української Автокефальної Православної Церкви І. Нікіфора та перемішав з ним довгу розмову. При цій нагоді бачився теж з багатьма українцями, що перебувають у Карлсруте, а серед них з заступником державного контролера п. І. Ільницьким.

Дня 9-го березня ц. р. М. Лівницький зложив візиту Апостольському Екзархату для українців - католиків у Німеччині — Єпископові Кир Платонові, відбуваючись з ним розмову про актуальні питання загальноукраїнського національного значення та про справи церковні.

Від Владислава Митрополита Максиміана Германюка з Вінніпегу голова ВО одержав листа за датою 24-го січня ц. р. з привітанням і благословенням та широким відповім на його.

Листа до прес-сера Діфенбекера, Стівенсона та до французьких політичних діячів — Моріса Шумана і Франсуа Понсе.

Голова Виконавчого Органу УНРади Микола Лівницький.

Філадельфія Шевченкові

Цього річчя святкували Шевченківські роковини, включно з доповіддю, організувало Представництво Виконавчого Органу УНРади при співпраці Об'єднання Українців у Великій Британії, Головної Ради Т-ва Сприяння Українських Ветеранів, Союзу Українців в Америці, Союзу Українців в Канаді, Лейборістичній С. Петлюри та Лігії Українських Повстанців.

При нагоді поїздки в Англії голова УНРади зустрічався з особистостями англійського світу, та журналістами, яким, на бачі запити, давав відповіді про Україну, український народ і його визвольні змагання.

Відвідини голови ВО у владі обох Церков.

3-го березня голова ВО У. Н. Ради Микола Лівницький відвідав в Карлсруте митрополита Української Автокефальної Православної Церкви І. Нікіфора та перемішав з ним довгу розмову. При цій нагоді бачився теж з багатьма українцями, що перебувають у Карлсруте, а серед них з заступником державного контролера п. І. Ільницьким.

Дня 9-го березня ц. р. М. Лівницький зложив візиту Апостольському Екзархату для українців - католиків у Німеччині — Єпископові Кир Платонові, відбуваючись з ним розмову про актуальні питання загальноукраїнського національного значення та про справи церковні.

Цього річчя святкували Шевченківські роковини, включно з доповіддю, організувало Представництво Виконавчого Органу УНРади при співпраці Об'єднання Українців у Великій Британії, Головної Ради Т-ва Сприяння Українських Ветеранів, Союзу Українців в Америці, Союзу Українців в Канаді, Лейборістичній С. Петлюри та Лігії Українських Повстанців.

Відвідини голови ВО у владі обох Церков.

3-го березня голова ВО У. Н. Ради Микола Лівницький відвідав в Карлсруте митрополита Української Автокефальної Православної Церкви І. Нікіфора та перемішав з ним довгу розмову. При цій нагоді бачився теж з багатьма українцями, що перебувають у Карлсруте, а серед них з заступником державного контролера п. І. Ільницьким.

Дня 9-го березня ц. р. М. Лівницький зложив візиту Апостольському Екзархату для українців - католиків у Німеччині — Єпископові Кир Платонові, відбуваючись з ним розмову про актуальні питання загальноукраїнського національного значення та про справи церковні.

В неділю 25 березня ц. р. відбулося в Нью-Йорку протестативне віче в залі Української Центральної. На високо сотні. Ю. Кононова, голова і Відділу ООЧСУ, обрано президію віча в складі: голова — проф. д-р М. Чирковський, члени: д-р Гайдучок, п. Потапенко, д-р Ярош, п. Семаншів і п. Почтар та п. Т. Каськів.

Доповідь на тему "Імперська-ліхманка" вголосив проф. Іван Вовчук, редактор тижневика "Українське Народне Слово". Доповідач докладно проаналізував теперішню ситуацію в московській імперії і рядом прикладів з совєтської преси виказав всю заборізаність більшовицької політичної та економічної екстравагантності для отуманювання світової опії, аклюючи й американську. Москозько-імперський пропаганді вдалося отуманити також і деякі провідні чинники ЗДА, зокрема державного секретаря Діна Раса, який у своєму листі до сенатора Сміта відібрив Україні право на самовизначення, а перед сенатською комісією не погоджувався на створення постійної комісії для поновлення Москвою народів.

Під гучні оплески приєму-

ськй танок" присмію вразжє народними мотами, що їх композитор по мистецтву використав для свого фортепіанного твору. В "Посланні" композитор Рудницький є сильнішим цим національним мистецтвом. Українські композитори дуже часто використовували та й використовують поезію Шевченка для музичних композицій. У час натиску більшовицького режиму на всіх мистців українські композитори втікали свідомо в українську класику, бо там лише могли зберегти національний характер своєї творчості. Та все ж і тут вони піддавалися мушкетерській д-р Василь Витвицький, були зв'язані нормами ідеологічного (наголос на соціальних мотивах і приглушення національних мотивів та прославляння Росії) й естетичного характеру (обов'язуючий стиль — соціалізм, дебет наслідування російської класики). Рудницький, вільний від цих настанов, дав твір великої національної сили, та все ж таки с новим твором в модерному трактуванні і звучанні.

Цю новість і небуденність цього нового твору Рудницького відчували найкраще виконавці — солісти і хор "Кобзар", що під вправною рукою композитора виконали його з повним вкладом своїх мистецьких можливостей, але і з серцем. Колішній соліст Львівської опери, баритон Лев Рейнарчик звучав могутньо. Партнеркою на висоті була солістка Марія Мурова. При фортепіанних були Роксолана Гарасимович і Роман Рудницький. Поповніє партії на чело виконував ще один талановитий музикант сім'ї Рудницьких, молоденький Доріан Рудницький, з вирозновою точністю й емоційною безпосередністю.

Публіка сприйняла новий твір Антона Рудницького з неукриваним ентузіазмом. Теж хор привітав свого диригента — композитора з творчим успіхом, вручивши йому під загальні оплески чудову квітину квіти.

Філадельфійські українці не лише відзначили Шевченкові роковини; ми всі пережили ланово велике Кобзареве слово у шляхетній високомистецькій передачі.

Публіка сприйняла новий твір Антона Рудницького з неукриваним ентузіазмом. Теж хор привітав свого диригента — композитора з творчим успіхом, вручивши йому під загальні оплески чудову квітину квіти.

Філадельфійські українці не лише відзначили Шевченкові роковини; ми всі пережили ланово велике Кобзареве слово у шляхетній високомистецькій передачі.

Політичні віча в Нью-Йорку і Ньюарку

В неділю 25 березня ц. р. відбулося в Ньюарку протестативне віче в залі Української Центральної. На високо сотні. Ю. Кононова, голова і Відділу ООЧСУ, обрано президію віча в складі: голова — проф. д-р М. Чирковський, члени: д-р Гайдучок, п. Потапенко, д-р Ярош, п. Семаншів і п. Почтар та п. Т. Каськів.

Доповідь на тему "Імперська-ліхманка" вголосив проф. Іван Вовчук, редактор тижневика "Українське Народне Слово". Доповідач докладно проаналізував теперішню ситуацію в московській імперії і рядом прикладів з совєтської преси виказав всю заборізаність більшовицької політичної та економічної екстравагантності для отуманювання світової опії, аклюючи й американську. Москозько-імперський пропаганді вдалося отуманити також і деякі провідні чинники ЗДА, зокрема державного секретаря Діна Раса, який у своєму листі до сенатора Сміта відібрив Україні право на самовизначення, а перед сенатською комісією не погоджувався на створення постійної комісії для поновлення Москвою народів.

Під гучні оплески приєму-

ськй танок" присмію вразжє народними мотами, що їх композитор по мистецтву використав для свого фортепіанного твору. В "Посланні" композитор Рудницький є сильнішим цим національним мистецтвом. Українські композитори дуже часто використовували та й використовують поезію Шевченка для музичних композицій. У час натиску більшовицького режиму на всіх мистців українські композитори втікали свідомо в українську класику, бо там лише могли зберегти національний характер своєї творчості. Та все ж і тут вони піддавалися мушкетерській д-р Василь Витвицький, були зв'язані нормами ідеологічного (наголос на соціальних мотивах і приглушення національних мотивів та прославляння Росії) й естетичного характеру (обов'язуючий стиль — соціалізм, дебет наслідування російської класики). Рудницький, вільний від цих настанов, дав твір великої національної сили, та все ж таки с новим твором в модерному трактуванні і звучанні.

Цю новість і небуденність цього нового твору Рудницького відчували найкраще виконавці — солісти і хор "Кобзар", що під вправною рукою композитора виконали його з повним вкладом своїх мистецьких можливостей, але і з серцем. Колішній соліст Львівської опери, баритон Лев Рейнарчик звучав могутньо. Партнеркою на висоті була солістка Марія Мурова. При фортепіанних були Роксолана Гарасимович і Роман Рудницький. Поповніє партії на чело виконував ще один талановитий музикант сім'ї Рудницьких, молоденький Доріан Рудницький, з вирозновою точністю й емоційною безпосередністю.

Публіка сприйняла новий твір Антона Рудницького з неукриваним ентузіазмом. Теж хор привітав свого диригента — композитора з творчим успіхом, вручивши йому під загальні оплески чудову квітину квіти.

Філадельфійські українці не лише відзначили Шевченкові роковини; ми всі пережили ланово велике Кобзареве слово у шляхетній високомистецькій передачі.

Публіка сприйняла новий твір Антона Рудницького з неукриваним ентузіазмом. Теж хор привітав свого диригента — композитора з творчим успіхом, вручивши йому під загальні оплески чудову квітину квіти.

Філадельфійські українці не лише відзначили Шевченкові роковини; ми всі пережили ланово велике Кобзареве слово у шляхетній високомистецькій передачі.

Публіка сприйняла новий твір Антона Рудницького з неукриваним ентузіазмом. Теж хор привітав свого диригента — композитора з творчим успіхом, вручивши йому під загальні оплески чудову квітину квіти.

Філадельфійські українці не лише відзначили Шевченкові роковини; ми всі пережили ланово велике Кобзареве слово у шляхетній високомистецькій передачі.

Публіка сприйняла новий твір Антона Рудницького з неукриваним ентузіазмом. Теж хор привітав свого диригента — композитора з творчим успіхом, вручивши йому під загальні оплески чудову квітину квіти.

Філадельфійські українці не лише відзначили Шевченкові роковини; ми всі пережили ланово велике Кобзареве слово у шляхетній високомистецькій передачі.

Публіка сприйняла новий твір Антона Рудницького з неукриваним ентузіазмом. Теж хор привітав свого диригента — композитора з творчим успіхом, вручивши йому під загальні оплески чудову квітину квіти.

Філадельфійські українці не лише відзначили Шевченкові роковини; ми всі пережили ланово велике Кобзареве слово у шляхетній високомистецькій передачі.

Публіка сприйняла новий твір Антона Рудницького з неукриваним ентузіазмом. Теж хор привітав свого диригента — композитора з творчим успіхом, вручивши йому під загальні оплески чудову квітину квіти.

Філадельфійські українці не лише відзначили Шевченкові роковини; ми всі пережили ланово велике Кобзареве слово у шляхетній високомистецькій передачі.

Загальні Збори „Української Громади” при 23-ій і Бравн вул. у Філадельфії

Річні Загальні Збори „Української Громади” при 23-ій і Бравн вул. відбулися в неділю 4-го лютого 1962 року.

Нарадами керувала Президія зборів в складі: Роман Савчак — президент, та Едвіл Кульчицький секретар. По заїтах Управлі, Контрольної Комісії і директорів відбулася речева дискусія, в якій висказано признаня уступаючій Управлі за ошадне ведення господарств.

Під час першого дня наради відбувся гостинний виступ струнної оркестри юного СУМА під керівництвом Петра Пруса, та виступ танцювальної групи юного СУМА під керівництвом студентки з Товариства Української Молоді ім. М. Микновського Ірени Мельник.

Управу на 1962 рік вибрано в такому складі: Василь Ти-

танич — президент, Роман Дяків — заступник, Едвіл Кульчицький — рекордний секретар, Осип Бакай — фінансовий секретар, Микола Пришляк — касир.

Контрольна Комісія: Теофіл Кульчицький, Роман Савчак і Олександр Зельський.

Директори: Мирослав Іванів, Богдан Казанівський, Богдан Кульчицький, Михайло Курлик, Дмитро Матвієвський, д-р Іван Скальчук і Юлія Захарів.

Після вибору керівних органів „Української Громади” відбулася перекуска, де ще довго обговорювано актуальну справу спалення моргелу в найближчих роках, щоб у 50-ліття Громади, яке буде за 5 років, Українська Громада була без довгів.

Б. К.

\$535 на пам'ятник Шевченкові з 292-го Відділу УНСОЮЗУ в Дітроїті

В цих днях до Головної Канцелярії УНСОЮЗУ надійшов чек з 292-го Відділу УНСОЮЗУ в Дітроїті на суму \$535, призначений на кошти будови пам'ятника у Вашингтоні. Цей чек прислав довголітній президент 292-го Відділу УНСОЮЗУ в Дітроїті Петро Кізел, як вислід збірки, яку він перемішав в межах одного, розміру невеликого, Відділу УНСОЮЗУ.

На цю суму зложилася пожертва самого Відділу в сумі дол. 200 та пожертви 34 членів Відділу, з яких 5 склали по дол. 25, один дол. 15, 12 по дол. 10, 14 по дол. 5 і 2 менші суми. 5 жертводавців, які склали по дол. 25, а саме: Петро Кізел, Семен Чистух, Василь Едвард, Михайло Нидза і Михайло Дворянин, заслужили собі на почесну грамоту з автопортретом Тараса Шевченка, який одержуватимуть всі, хто склали дол. 25 або більше на пам'ятник.

Жертводавці будуть проголошені окремо. Ця згадка призначена не для проголошення прізвищ поодиноких жертводавців, але щоб дати приклад, як одна низова національна організація може і повинна виконувати свої національні обов'язки.

Варто додати, що в цих днях до Головної Канцелярії УНСОЮЗУ надійшов чек з 292-го Відділу УНСОЮЗУ в Дітроїті на суму \$535, призначений на кошти будови пам'ятника у Вашингтоні. Цей чек прислав довголітній президент 292-го Відділу УНСОЮЗУ в Дітроїті Петро Кізел, як вислід збірки, яку він перемішав в межах одного, розміру невеликого, Відділу УНСОЮЗУ.

На цю суму зложилася пожертва самого Відділу в сумі дол. 200 та пожертви 34 членів Відділу, з яких 5 склали по дол. 25, один дол. 15, 12 по дол. 10, 14 по дол. 5 і 2 менші суми. 5 жертводавців, які склали по дол. 25, а саме: Петро Кізел, Семен Чистух, Василь Едвард, Михайло Нидза і Михайло Дворянин, заслужили собі на почесну грамоту з автопортретом Тараса Шевченка, який одержуватимуть всі, хто склали дол. 25 або більше на пам'ятник.

Жертводавці будуть проголошені окремо. Ця згадка призначена не для проголошення прізвищ поодиноких жертводавців, але щоб дати приклад, як одна низова національна організація може і повинна виконувати свої національні обов'язки.

Варто додати, що в цих днях до Головної Канцелярії УНСОЮЗУ надійшов чек з 292-го Відділу УНСОЮЗУ в Дітроїті на суму \$535, призначений на кошти будови пам'ятника у Вашингтоні. Цей чек прислав довголітній президент 292-го Відділу УНСОЮЗУ в Дітроїті Петро Кізел, як вислід збірки, яку він перемішав в межах одного, розміру невеликого, Відділу УНСОЮЗУ.

На цю суму зложилася пожертва самого Відділу в сумі дол. 200 та пожертви 34 членів Відділу, з яких 5 склали по дол. 25, один дол. 15, 12 по дол. 10, 14 по дол. 5 і 2 менші суми. 5 жертводавців, які склали по дол. 25, а саме: Петро Кізел, Семен Чистух, Василь Едвард, Михайло Нидза і Михайло Дворянин, заслужили собі на почесну грамоту з автопортретом Тараса Шевченка, який одержуватимуть всі, хто склали дол. 25 або більше на пам'ятник.

Жертводавці будуть проголошені окремо. Ця згадка призначена не для проголошення прізвищ поодиноких жертводавців, але щоб дати приклад, як одна низова національна організація може і повинна виконувати свої національні обов'язки.

Варто додати, що в цих днях до Головної Канцелярії УНСОЮЗУ надійшов чек з 292-го Відділу УНСОЮЗУ в Дітроїті на суму \$535, призначений на кошти будови пам'ятника у Вашингтоні. Цей чек прислав довголітній президент 292-го Відділу УНСОЮЗУ в Дітроїті Петро Кізел, як вислід збірки, яку він перемішав в межах одного, розміру невеликого, Відділу УНСОЮЗУ.

На цю суму зложилася пожертва самого Відділу в сумі дол. 200 та пожертви 34 членів Відділу, з яких 5 склали по дол. 25, один дол. 15, 12 по дол. 10, 14 по дол. 5 і 2 менші суми. 5 жертводавців, які склали по дол. 25, а саме: Петро Кізел, Семен Чистух, Василь Едвард, Михайло Нидза і Михайло Дворянин, заслужили собі на почесну грамоту з автопортретом Тараса Шевченка, який одержуватимуть всі, хто склали дол. 25 або більше на пам'ятник.

Жертводавці будуть проголошені окремо. Ця згадка призначена не для проголошення прізвищ поодиноких жертводавців, але щоб дати приклад, як одна низова національна організація може і повинна виконувати свої національні обов'язки.

Варто додати, що в цих днях до Головної Канцелярії УНСОЮЗУ надійшов чек з 292-го Відділу УНСОЮЗУ в Дітроїті на суму \$535, призначений на кошти будови пам'ятника у Вашингтоні. Цей чек прислав довголітній президент 292-го Відділу УНСОЮЗУ в Дітроїті Петро Кізел, як вислід збірки, яку він перемішав в межах одного, розміру невеликого, Відділу УНСОЮЗУ.

На цю суму зложилася пожертва самого Відділу в сумі дол. 200 та пожертви 34 членів Відділу, з яких 5 склали по дол. 25, один дол. 15, 12 по дол. 10, 14 по дол. 5 і 2 менші суми. 5 жертводавців, які склали по дол. 25, а саме: Петро Кізел, Семен Чистух, Василь Едвард, Михайло Нидза і Михайло Дворянин, заслужили собі на почесну грамоту з автопортретом Тараса Шевченка, який одержуватимуть всі, хто склали дол. 25 або більше на пам'ятник.

Жертводавці будуть проголошені окремо. Ця згадка призначена не для проголошення прізвищ поодиноких жертводавців, але щоб дати приклад, як одна низова національна організація може і повинна виконувати свої національні обов'язки.

Варто додати, що в цих днях до Головної Канцелярії УНСОЮЗУ надійшов чек з 292-го Відділу УНСОЮЗУ в Дітроїті на суму \$535, призначений на кошти будови пам'ятника у Вашингтоні. Цей чек прислав довголітній президент 292-го Відділу УНСОЮЗУ в Дітроїті Петро Кізел, як вислід збірки, яку він перемішав в межах одного, розміру невеликого, Відділу УНСОЮЗУ.

В цих днях до Головної Канцелярії УНСОЮЗУ надійшов чек з 292-го Відділу УНСОЮЗУ в Дітроїті на суму \$535, призначений на кошти будови пам'ятника у Вашингтоні. Цей чек прислав довголітній президент 292-го Відділу УНСОЮЗУ в Дітроїті Петро Кізел, як вислід збірки, яку він перемішав в межах одного, розміру невеликого, Відділу УНСОЮЗУ.

На цю суму зложилася пожертва самого Відділу в сумі дол. 200 та пожертви 34 членів Відділу, з яких 5 склали по дол. 25, один дол. 15, 12 по дол. 10, 14 по дол. 5 і 2 менші суми. 5 жертводавців, які склали по дол. 25, а саме: Петро Кізел, Семен Чистух, Василь Едвард, Михайло Нидза і Михайло Дворянин, заслужили собі на почесну грамоту з автопортретом Тараса Шевченка, який одержуватимуть всі, хто склали дол. 25 або більше на пам'ятник.

Жертводавці будуть проголошені окремо. Ця згадка призначена не для проголошення прізвищ поодиноких жертводавців, але щоб дати приклад, як одна низова національна організація може і повинна виконувати свої національні обов'язки.

Варто додати, що в цих днях до Головної Канцелярії УНСОЮЗУ надійшов чек з 292-го Відділу УНСОЮЗУ в Дітроїті на суму \$535, призначений на кошти будови пам'ятника у Вашингтоні. Цей чек прислав довголітній президент 292-го Відділу УНСОЮЗУ в Дітроїті Петро Кізел, як вислід збірки, яку він перемішав в межах одного, розміру невеликого, Відділу УНСОЮЗУ.

На цю суму зложилася пожертва самого Відділу в сумі дол. 200 та пожертви 34 членів Відділу, з яких 5 склали по дол. 25, один дол. 15, 12 по дол. 10, 14 по дол. 5 і 2 менші суми. 5 жертводавців, які склали по дол. 25, а саме: Петро Кізел, Семен Чистух, Василь Едвард, Михайло Нидза і Михайло Дворянин, заслужили собі на почесну грамоту з автопортретом Тараса Шевченка, який одержуватимуть всі, хто склали дол. 25 або більше на пам'ятник.

Жертводавці будуть проголошені окремо. Ця згадка призначена не для проголошення прізвищ поодиноких жертводавців, але щоб дати приклад, як одна низова національна організація може і повинна виконувати свої національні обов'язки.

Варто додати, що в цих днях до Головної Канцелярії УНСОЮЗУ надійшов чек з 292-го Відділу УНСОЮЗУ в Дітроїті на суму \$535, призначений на кошти будови пам'ятника у Вашингтоні. Цей чек прислав довголітній президент 292-го Відділу УНСОЮЗУ в Дітроїті Петро Кізел, як вислід збірки, яку він перемішав в межах одного, розміру невеликого, Відділу УНСОЮЗУ.

На цю суму зложилася пожертва самого Відділу в сумі дол. 200 та пожертви 34 членів Відділу, з яких 5 склали по дол. 25, один дол. 15, 12 по дол. 10, 14 по дол. 5 і 2 менші суми. 5 жертводавців, які склали по дол. 25, а саме: Петро Кізел, Семен Чистух, Василь Едвард, Михайло Нидза і Михайло Дворянин, заслужили собі на почесну грамоту з автопортретом Тараса Шевченка, який одержуватимуть всі, хто склали дол. 25 або більше на пам'ятник.

Жертводавці будуть проголошені окремо. Ця згадка призначена не для проголошення прізвищ поодиноких жертводавців, але щоб дати приклад, як одна низова національна організація може і повинна виконувати свої національні обов'язки.

Варто додати, що в цих днях до Головної Канцелярії УНСОЮЗУ надійшов чек з 292-го Відділу УНСОЮЗУ в Дітроїті на суму \$535, призначений на кошти будови пам'ятника у Вашингтоні. Цей чек прислав довголітній президент 292-го Відділу УНСОЮЗУ в Дітроїті Петро Кізел, як вислід збірки, яку він перемішав в межах одного, розміру невеликого, Відділу УНСОЮЗУ.

На цю суму зложилася пожертва самого Відділу в сумі дол. 200 та пожертви 34 членів Відділу, з яких 5 склали по дол. 25,

Вісті з Каліфорнії

Річні збори УКО

Лос Анджелесу
11 березня відбулися загальні річні збори Українського Культурного Осередку м. Лос Анджелесу, на яких викладали звіт попереднього Управління на перший рік урядування в недовго закінчену й перебуваючу Народному Домі в околицях Голлівуду.

На 171 зареєстрованого члена Осередку лише 52 особи повністю сплатили членські внески за минулий рік, але фінансові зобов'язання Народного Дому по відношенню до тих, у кого позичено гроші на перебудову дому, виконуються вчасно і регулярно, в тому числі і зобов'язання УН-Союзу, який свого часу позичив \$30 тис. на ту ціль. З різних імпровізацій на виступах залу для чужинців отримано в минулому році \$19 тис. загального приходу. Вартість будинку і майна оцінюється сьогодні на суму в понад \$80 тисяч, тому борг в загальній сумі на \$31,000 організація і призначення особам не є завеликим для громади Лос Анджелесу.

Також культурно-освітня діяльність за минулий рік, про що систематично повідомлялося в пресі, була жава, ніж тоді, коли не було власного Дому. Збори підкреслили необхідність ще більше ту діяльність поживати, бо не використано всіх можливостей, які існують з набутиям власного дому.

На черговий рік переобрано Управу в тому самому складі: голова — мгр. О. Веселій, заст. гол. — І. Б. Сік, 2-й заст. гол. — Т. Стеліма, рек. секр. — Ю. Федик, культ. секр. — проф. В. Гавриш, фін. секр. — А. Мудь, скарбник — О. Жук, господар — О. Гац і один вільний член.

Українська виставка в бібліотеці

Заходами Союзу Українок (головиною відділу в Лос Анджелесі є пані Ольга Лука) влаштовано виставку українських експонатів в найбільшій публічній бібліотеці Півд. Каліфорнії. Виставка складається з вишивок, кераміки, різьби, писанок та деяких книжок. Особливо писанками захоплюються американці, що відвідують виставку в чужинському відділі бібліотеки.

Свято спалення „моргеджу“

В зв'язку зі сплатою останньої рати за церковний мистецтв парфазію св. Андрія Первозванного в Лос Анджелесі влаштовано свято спалення

BUSINESS OPPORTUNITY

ULSTER HEIGHTS

Модерний „Rooming House“ (15 спальень — 9 кімн.). Модерні зimmer 8-мих. дим. 2-3 кімнати апартаменти. 4 модер. бангала, прил. 80 акрів, чудове кінно, ландшафт, басейн. Доск. купно, на скорий продаж, із втратою. Огляньте — тел. власника по год. 7:00 веч. PR 3-6077

BROOKLYN

BADGE FACTORY — заснована тому 80 років. Власний будинок — повне влаштування, ідеальне для співробітників. Готова до провадження, на скорий продаж із втратою. Малі задатки. Не пропустіть цієї нагоди. Тел. власника: MA 4-4064

REAL ESTATE

На ПРОДАЖ І ВІННА

в Кернсоні, Н. Я. ВОНГАЛА, викладаючи також кімнати та приватні апартаменти, басейн і крижниця, холодна і тепла бажуча вода. 14 акрів землі.

SIMONOFF'S

Kernson, N. Y. Tel.: Kernson 3851

UNITED REAL ESTATE CO.

ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ БЮРО на КВІНСІ

ДОМИ — у всіх околицях Нью Йорку

— МОРГЕДЖІ — всіх категорій

— ІНВЕСТИЦІЇ — в реальностях

і торговельних об'єктах

Наші успіхи за останні роки є найкращим доказом солідної фахової обслуги. — На щорічний весняний сезон ми приготували ще більший вибір домі. — При купні нових будинків ми радимо, звернутися до нас за фаховою оцінкою і опінією про дуже важні фактори, щоб пізніше уникнути купівлі із-за несподіваних будівничих.

В. Кузьминський

170-13 HILLSIDE AVE. — JAMAICA 32, N. Y.

Tel.: OL 8-6330

Науковець домагається контролю додатків до харчів

Вашингтон. — Голова ін-

ституту наукового харчування при Колумбійському університеті д-р Вільям Г. Селл, промовляючи на зборях Хемічного товариства, домагався, щоб відбулася „об'єктивна наукова контроль“ тих всіх додатків, які є в харчах і в напоях. До харчів додаються різні хемічні додатки, щоб краще зберігати їх довгий час, щоб харчі мали при-

вближній кольор і запах.

Вживається цих хемікалій до всіх майже харчів, які зберігаються в ємностях, сталевих пушках, паперових контейнерах і т. д. Д-р Селл домагався наукової контролю всіх тих хемічних додатків і тих всіх додатків, які є в харчах і в напоях. До харчів додаються різні хемічні додатки, щоб краще зберігати їх довгий час, щоб харчі мали при-

У палатній підкомісії твердять, що курення спричиняє різні недуги

Вашингтон. — Лікарі Кра-

йового Інституту Здоров'я зізнавали в Палатній підкомісії виступаючи про те, що курення тютюну спричиняє різні недуги, в першу чергу недуги пухлики легень та коронарні недуги серця. Ці зізнання лікарів відбулися в листому ч. р., але аж тепер про них повідомлено громадство про зміст цих зізнань, що відбулися за закритими дверима. Ці зізнання відбулися на кілька тижнів скорше від заяви представників Королівського Лікарського Колегію в Англії про те,

що курення цигарок є причиною пухлики легень та інших недуг.

Ці повідомлення англійських лікарів спричинили те, що на біржі в Нью Йорку значно впали акції тютюнових фабрик. Інші дослідники ствердили, що курення має вплив і на збільшене число тих, які недовго живуть, до серця, головним чином на недугу коронарної артерії. Представники тютюнових фабрик заперечують це, а уряд не спішається вирішувати цю справу, бо тютюновий промисел дає більшови податків і прибутків.

Звичайні Збори 455-го Відділу УНСоюзу ім. Лесі Українки в Нью Йорку

22-го лютого в залі Україн-

ського Народного Дому в Нью Йорку відбулися Звичайні Збори 455-го Відділу УНСоюзу ім. Лесі Українки, на яких перевибрано Управу Відділу, як також вибрано делегата на 25 Конвенцію УНС, яка відбувається в травні ч. р. Головою та делегатом з п-ї Стефанія Галчинця.

Товариство ім. Лесі Українки

було створене 1937 р. в Нью Йорку. Метою його було ведення жіночої громадської праці, з часом воно включилося в систему УНС, як окремі Відділ, в якому переважали жінки. Тепер 455-й Відділ налічує 97 членів старших і 33 дітей.

Під час дискусії д-р О. Соко-

лишин, йдучи за бажанням

членства мати знову Відділ

жіночий, піддав думку створення нового Відділу УНС ім. Дмитра Галичанина, якого пам'ять таким способом шанувати найкраще за його українські і союзові заслуги. Пропозицію прийнято з доволістю і обрано ініціативну групу в складі: п. Степанія Галчинця, п. Дарія Витвицького, мгра Володимира Залуського, мгра Петра Гоя та внескодація.

На кінець новообрана голова

Відділу пані Стефанія Галчинця відкрила збори та з нагоди її уродин, які саме проходили на цей день, 22-го лютого уладили прийняти, на яких вручено їй квіти. Збори провела пані Ольга Лис, секретарювала п. Дарія Витвицька. О. С.

Вісті з Альбертського університету

Десять стипендій

Слов'янський відділ Альбер-

тського університету, що його очолює проф. О. Старчук, цього року видасть близько десяти стипендій студентам, які навчаються української мови і літератури. На стипендії склалися Канадський легіон, відділ Норвуд — 5. Жіноче товариство при православному кафедрі св. Івана — 1. Ліга українських католицьких жінок — 1. Український Народний Союз — 1. Можна сподіватися, що відомий мовознавець п. П. Зарич із Вегревіл цього року також призначить пару стипендій. На трьох денних курсах (два мовних і один літературний) тепер є 27 студентів.

Літній курс української мови

Як і торік, цього літа відбудеться початковий курс української мови для вчителів та інших зацікавлених. Згідно з новими правилами, студенти, що братимуть курс української мови, можуть одночасно відвідувати будь-який інший курс. За обидва курси студенти отримають повні кредити. На курсі української мови буде подана дві години лекційного матеріалу і одна година праці в мовній лабораторії, де кожен матиме змогу навчитися правильно української мови. Курс, що його веде проф. Я. Славутич, почнеться 3 липня і триватиме до 16 серпня. Вписуватися треба негайно.

Три вечірні курси української літератури

У серії викладів з української літератури про т. ягом двох минулих років відбулося три курси української літератури, а саме про Т. Шевченка — 24 вечори, І. Франка — 12 вечорів, Л. Українку — 12 вечорів. На наступну осінь заплановано курс про М. Коцюбинського та О. Кобилянську — разом 24 вечори. Виклади провадитиме проф. Я. Славутич.

Вечірній кредитований курс української мови

Вчителі та інші зацікавлені особи не можуть брати курсу курсу мови вдень і тому слов'янський відділ Альбертського університету запроваджує у вересні 1962-го р. вечірній кредитований курс української мови 100, у якому, крім лекцій, передбачено також читання в мовній лабораторії. Курс, що його веде проф. Я. Славутич, відбудеться двічі на тиждень від 6 год. 30 хв. до 9 год. вечора. Вписуватися можна вже тепер. Студенти мають до розпорядження Українську бібліотеку ім. Романа Гонсета для доповнення студій.

Частини! Зміцніть заможну

дитину! Зміцніть заможну частинку і найбільш цінною українською національною установою поза межами Батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб забезпечити їй кращу майбутність, а самій громаді у вітальні світлі нового світового члена!

INSURANCE — REAL ESTATE — TRAVELING

Засновано 1920 р. Tel.: AL 4-8779; AL 4-8717

„КОВБАСНОК АГЕНЦІЯ“

НОТАРІАЛЬНЕ БЮРО

286 E. 10th Street New York 9, N. Y.

● ВСІ РОДИ ЗАВЕЗПЕЧЕНЬ ● ПОСЕРЕДНИЦТВО ПРОДАЖУ РЕАЛЬНИХ ЧЕВ ● ВІШЕТИ НА КОРАВЛІ І ЛІТАКИ ДО ВСІХ ЧАСТИН СВІТУ ● ВСЯКІ ІМІГРАЦІЙНІ СПРАВИ: ● ПАСПОРТИ ДО ВСІХ КРАЇН ЄВРОПИ І АЗІИ ● Міжнародні поштові перекази

Федеральний і стейтський ПОДАТКОВІ ЗВІТИ (Income Tax)

Впра КОВБАСНОК-ПІШМЕТО Антія ПІШМЕНКО

ГОДИНИ: 10:00 рано до 7:30 веч.; Субота: 10:00 рано до 8:30 по пол.

Зі спорту

ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ УКРАЇНСЬКИХ КЛУБІВ В НАСТУПНУ НЕДІЛЮ

УСК Нью Йорк — Гакоаг, мистецький футбольний змагання Інтер Ліги, відбулися в неділю, 1-го квітня 1962, о год. 1.30 по полудні на грині Айнтрахт Овал в Асторії, Н. Я. Дружина УСК-у, яка тепер здобуває гарні перемоги, буде мати в жидівській одиначці твердого і завзятого противника.

„Тризуб“, Філадельфія —

Гунгарія, Нью Йорк, мистецький змагання Інтер Ліги, відбулися в неділю, 1-го квітня 1962, о год. 3.15 по полудні на тому самому грині Айнтрахт Овал в Асторії, як друга зустріч подвійних змагань. В цій грі стануть проти себе чемпіони двох футбольних Ліг, Американської та Нім. Американської, які будуть зборитися за примат серед клубів Інтер Ліги.

І МІСТЕЦЬ Н. А. Ф. СОЮЗУ

СТАЄ ЖЕРТВОЮ УСК-У

НЬО ЙОРК

УСК Нью Йорк — Гунгарія Ф. К. 3:1 (0:1)

УСК: Р. Патерсон — С. Карті, Ч. Гарвін — Г. Бредлі, Дж. Керні, П. Цап (3. Сильнік) — В. Чижович, В. Лі, Т. Пурдон, Дж. Росс, Т. Мулвой.

Ворота: 41 хв. 0:1 Мате, 64 хв. 1:1 В. Чижович, 74 хв. 2:1 Лі, 87 хв. 3:1 Бредлі.

Суддя: Магер. Глядачів 1,500.

Нью Йорк, неділя 18-го березня 1962. — Український Спортивний Майдан в Коледж Пойнті.

На початку сезону 1961/62 УСК сенсационно переміг на власному грині УСО „Тризуб“ Філадельфія, мистецький Американської Ліги, а цієї неділі такої долі зазнав мистецький Німецько-Американський Союз. Обидві перемоги були вирішні й безсумнівні.

Цього року Гунгарія, скріплена буйними змаганнями „Тризуба“ Віброю і Горватом не тільки є в дорозі до ще одного мистецтва НАФС, але також має добрі вигляди на дальші успіхи в боротьбі за чемпіонат країни. Це вже робить перемогу УСК-у настільки більшою із футбольного та престижного боку.

В першій половині Гунгарія грала з вітром і мала більше з гри і в цьому періоді блистіла так вже відома „дружина машина“ малярів, очолювана буйним репрезентантом Австрії — Віллі Губертсом. Але алари із близьким малярів блистіла і оборонна дія УСК-у, Шойно при кінці першої половини Гунгарія здобула провадження, при чому воротар УСК-у не зміг зупинити вітру в першу чергу.

Перших 15 хвилин другої половини був УСК в нервовому напруженні, щоб здобути вирішальну, у висліді чого було багато фальшивих потягів змагунів УСК-у. Але з кожною далішою хвилиною цї тервості зникала, спеціально після вирішання В. Чижовичем. Від тієї хвилини, всі шанси належали УСК-ові.

Роман Лисняк

Посмертна згадка

ПЕТРО СЪВІТНИЦЬКИЙ — довголітній член Б-ва св. Івана Християла, Віда. 370 УНСоюзу в Джерал Сіті, Н. Дж. Упокоївся в Богі дня 27-го березня 1962 р. на 72-му році життя. Похоронений народився 1890 року в селі Гребені, пов. Радва Румськ, Західна Україна. Похоронений у селі св. Петра, доньку Анну, немістку та дитя і 7 вилуч. Похоронений відбувся в п'ятницю, 30-го березня з похоронного заведення І. Ковальчика та до укр. кат. церкви св. ап. Петра і Павла в Джерал Сіті, відтак на цвинтар Голі Крос, Арлінгтон, Н. Дж. — Вічна Ному Пам'ять!

М. Баран, секр.

ВЖЕ МОЖНА НАБУТИ

УКРАЇНСЬКІ МОЛИТОВНИКИ

„З НАМИ БОГ“

ПОВНИЙ МОЛИТОВНИК

З усіма молитвами: Божественного Літургією, Молітвенням, Акафістами, Вечірню

Тропарями і Кондаками Катехизисом, науками Церковними піснями, колядами

497 стор. чіткого виразного друку

тільки — \$3.00

САМОВІЯТИ:

„СВОВОДА“ P. O. BOX 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ВОЛОДИМИР ЧИЖОВИЧ НАЗДОГАННЕ ГУБЕРТСА В ЗМАГУ ЗА ЗВАННЯ „БОРОЛІ СТІЛІЦЬ“

Айнтрахт СК — УСК Нью

Йорк 0:5 (0:1)

УСК: Р. Патерсон — П. Цап, Ч. Гарвін — Г. Бредлі, Дж. Керні, 3. Сильнік (С. Чижович) — В. Чижович, В. Лі, Т. Пурдон, Дж. Росс, Т. Мулвой.

Ворота: 35 хв. 0:1 самовбивчий шопера Гехта, 75 хв. 0:2 Лі, 78 хв. 1:80 хв. 0:3 і 0:4 В. Чижович, 84 хв. 0:5 Пурдон.

Суддя: Жиро. Глядачів: 500.

Нью Йорк, субота 24-го березня 1962 — Айнтрахт Овал.

Ці змагання були повторенням змагань із 10-грудня м. р., що їх 10 хвилин до кінця — з провадженням УСК-у 1:0 — мусів перервати суддя з причини густої мряки.

В першій половині УСК-ові перешкодила вітер в плечі, а рівночасно оборона Айнтрахту боронилася по львиному. Шойно кінець другої половини дав змогу УСК-ові виявити свою перевагу в полі здобуття чотирьох воріт. Двоє з них стріли В. Чижович, що піднесло його продукцію сезону до 17 стрілецьких голів. Австрійський Інтернаціонал Губертс має 18. Тед Пурдон займає третє місце із 13-ма воротами.

УСК „Б“ примус до свого першого мистецтва.

Перемога 3:0 над Йонкерс „Б“, „слагера“ УСК-у, що цього року святкуватимуть шестиліття свого існування закріплюють перше місце „Б Динамі“ сенаторів Н. А. Ф. С. На 15 гор вони виграли 14 і програли раз, з добуваючи відношення точок 28:2 і феноменальне відношення воріт 71:7. Оскар Гошко провадить всі дружини УСК-у, здобувши понад 30 голів.

Юніори УСК-у перемогли ДСК Брукліна 4:1 і тим самим заклали фундамент до фіналу Нью Йорку в змагу за чашу Америки.

Інші виследи: УСК новачки — БВ Готіне новачки 0:2, Чехи учні — УСК учні 0:6.

Роман Лисняк

ГОСПОДИНЯ

до дому професіоналіста. Мусить любити дітей, власні кімнати і лавиця і Т. В. Приємний дім в Манхассет, Л. І. Оголошення склади, які і комунації (пару кірок). Рекомендації. Клікати: MA 7-8821

ОПЕРЕНТОРКИ

Досвідчені при повному або секційному шитті суконок. Шиття на шитку. Добра постійна праця. Присми умовини. Телефонувати цілий тиждень. CATHERINE SPORTSWEAR 1843 Eastern Pkwy, Brooklyn, N. Y. NY 5-8650

ОПЕРЕНТОРКИ

досвідчені в шитті блузок, порохинів, дошовків. Вложити — всі частини. „Де є нова фабрика“ — (Union). Добра, постійна праця. Телефонувати цілий тиждень.

MILDRED FASHIONS

127 Berriman St., Brooklyn MI 7-9890

ПРАЦЯ

MALE & FEMALE

OPERATORS

FINISHERS & EXAMINERS

з досвідом при повній або секційній праці гарного неглизу. Добрі умовини праці.

MASONE, Inc. 40 E. 21st St., N. Y., 10th Floor AL 4-6590

Станьте членами Українського Народного Союзу, а тим самим співробітниками 25-мільйонного майна організації!

ПРАЦЯ

PROFESSIONAL

Українська Православна парафія св. Андрія в Востоні, Масс.

ШУКАЮ

ДИКА-ДИРИГЕНТА

Платня за умовою. Інформація про себе подавати на адресу: Mr. D. Bortnyk or Rev. John Danyilevich St. Andrew Ukrainian Orthodox Church 24 Orchard Hill Road Jamaica Plain 30, Mass., USA

ПРАЦЯ

HELP WANTED MALE

РОБИТНИКИ

ПРИ ВЕРСТАТКАХ

з досвідом щодо каліграфічних мовби. Добра запалта, постійна праця, гарні умовини.

O. D. L. 1867 Flushing Avenue Brooklyn, N. Y. Tel.: EV 9-2260

МАШИНІСТ

Потрібно першорядного фахівця. Знання напрямів й консервації машин. Постійна праця. Прощання мусять перенести за 400 миль від Нью Йорку. Клікати: WOrth 6-4550

SHEETMETAL

Тільки першорядні. Own set up. Knowledge of power Brake. Good at Layout of precision Chasses. Висока платня, всі бонифіції.

PAROMAL PRECISION

140 E. Merck Rd., Freeport, L. I. MA 3-4070

TOOL & DIEMAKERS

Праця при новітніх машинах. Добра запалта. Добрі умовини праці.

NATIONAL TEL-TRONICS CORP.

52 St. Casimir Avenue Yonkers, N. Y. Tel.: YOnkers 8-6400

ENGRAVER

PANTOGRAPH OPERATOR

в добре поставлений фірмі в New Jersey (Paterson). Тел.: N. Y. CO 7-5712 N. J. MU 4-1414

ПРАЦЯ

HELP WANTED FEMALE

NURSES R. N.

ЗМІНИ ПІШТИ. ВИСОКА СТАВКА ПЛАТНІ. Medical Research Ward. ALBERT-EINSTEIN COLLEGE OF MEDICINE Eastchester Rd. & Morris Pk. Ave. Bronx, N. Y. TY 2-6000 — Ext. 466

ГОСПОДИНЯ

до дому професіоналіста. Мусить любити дітей, власні кімнати і лавиця і Т. В. Приємний дім в Манхассет, Л. І. Оголошення склади, які і комунації (пару кірок). Рекомендації. Клікати: MA 7-8821

ОПЕР